

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 687 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΜΑΐΟΥ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

ΣΥΡΙΖΑ
Προσκυνούν
τον
καπιταλισμό,
εξαπατούν
το λαό
[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Νέος γύρος
αποπροσανα-
τολισμού,
πλαστών
διλημμάτων
και φρούδων
ελπίδων

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Μαστίγιο και
καρότο από την
Ευρωένωση

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Καμιά
κυβέρνηση δε θ'
ανακόψει την
«κινεζοποίηση»
του ελληνικού
λαού

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Ολοκληρώθηκε
η μεγαλειώδης
απεργία πείνας
των
παλαιστίνιων
κρατούμενων

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Νέος αποπροσανατολισμός,
νέα πλαστά διλήμματα

ΝΕΕΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ;

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1947: Εκτέλεση δεκαεπτά κομμουνιστών (φυλακές Αίγινας) 19/5/1969: Βόμβα στην Καραγεώργη Σερβίας (ΔΑ), τραυματισμός δύο περαστικών 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο «Grundik» και κατάστημα AEG (ΕΛΑ) 20/5: Ημέρα κατά άσθματος-αλλεργίας, Κούμβα (1902), Σαιουδική Αραβία (1927): Ημέρα ανεξαρτησίας 20/5/1941: Η ασφάλεια παραδίδει τον φυλακισμένο Νίκο Ζαχαριάδη στην Γεστάπο και μεταφέρεται στη Βιέννη 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1978: Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης προσχωρεί στη ΝΔ 20/5/1985: Απελευθέρωση 1.500 Παλαιστινών με ανταλλαγμα τρεις ισραηλινούς στρατιώτες 20/5/1986: Γραμματέας ΚΚΕ εσωτερικού εκλέγεται ο Λεωνίδας Κύρκος 20/5/1991: Δολοφονία Ρατζίζ Βκάντι (Ινδία) 20/5/2004: Εκρηκτικός μηχανισμός κάτω από ΙΧ (ΛΕΔ) 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/1871: Επίθεση γαλλικών στρατευμάτων στην Παρισινή Κομμούνα, 17.000 νεκροί 21/5/1922: Κομμουνιστική επανάσταση, φυγή βασιλιά Μπόρις (Βουλγαρία) 21/5/1968: Σύλληψη βομβιστών Αναστασιάδη και Δαρειώτη, επικηρυγμένων ως «επικίνδυνων αναρχοκομμουνιστών» 21/5/1973: Εξάρθρωση ΕΑΝ 21/5/1975: Αρχή δίκης RAF 21/5/1988: Βόμβα σε ΙΑΤ, ντίσκο «Βικτόρια» και καφετέρια (ΕΛΑ) 22/5: Ημέρα βιοποικιλότητας, Σρι Λάνκα: Ημέρα δημοκρατίας (1972) 22/5/1908: Αθώση Γιάννη Κυριακού, δολοφόνου του Μαρίνου Αντύπα 22/5/1943: Απεργία 40.000 εργατών εργοστασίων ελαστικών (Οχάιο) 22/5/1963: Δολοφονική επίθεση κατά Γρηγόρη Λαμπράκη 22/5/1967: Ανεύρεση πτώματος Νικηφόρου Μανδηλάρα (Ρόδος) 22/5/1969: Βόμβα (ΔΑ) στο Χίλιον 22/5/1973: Σύλληψη-βασινισμός Σπύρου Μουστακλή 22/5/1990: Η «μαρξιστική» Νότια και η συντηρητική Βόρεια Υεμένη ενώνονται μετά από 150 χρόνια 22/5/2005: Θάνατος Χαρίλαου Φλωράκη 23/5: Τζαμάικα: Ημέρα εργασίας 23/5/1904: Λόχος στρατού λιθοβολεί ευρωπαίους υπουργούς (Αίτη) 23/5/1928: 22 νεκροί, 41 τραυματίες από βόμβα αργεντινών αντιφασιστών στην ιταλική πρεσβεία Μπουένος Αιρες 23/5/1973: Αποτυχμένο κίνημα Ναυτικού για ανατροπή Παπαδόπουλου 23/5/1986: Μετονομασία ΚΥΠ σε ΕΥΠ 24/5: Ημέρα γυναικών για αφορτισμό, ημέρα πάρκων 24/5/1919: Πρώτο συνέδριο Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας 24/5/1972: Δύο πταιγιδευμένα αυτοκίνητα ανατινάζονται στο αρχηγείο στρατού των ΗΠΑ (Χαϊδελβέργη), τρεις νεκροί, πέντε τραυματίες (RAF) 25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, ανθρώπινα δικαιώματα, ήμερα Αρειάκης, ημέρα πάρκων, Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1942: Ο Θανάσης Κλάρας παίρνει το ψευδώνυμο Αρης Βελουχιώτης, με εντολή του ΚΚΕ βγαίνει στο βουνό με δεκαπέντε άντρες και συγκροτεί την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ 25/5/1976: Συγκρύσεις αστυνομίας-διαδηλωτών (Αιόλου), αύρα στο πεζοδρόμιο σκοτώνει τη μικροπλάτη Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1989: Βόμβες σε υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ).

● Μούγκα οι Συριζαίοι για την αποκάλυψη της «Κ» σε σχέση με τον νεοεκλεγέντα βουλευτή Σταδάκη ●●● Πολιτικό λαμόγιο ολκής ο τύπος ●●● Την ώρα που κατακεραύνων το νόμο Διαμαντοπούλου, είχε υποβάλει υποψηφίτητα να εκλεγεί στο κακόφημο Συμβούλιο του Πανεπιστήμιου Κρήτης! ●●● Ασορτί με το κόμμα της κωλοτύμπας και τα στελέχη του ●●● Το 1989, στην προηγούμενη μεγάλη κρίση κορυφής, έπεσαν στις κάλπες χιλιάδες άκυρα ψηφοδέλτια με τα γράμματα 17Ν ●●● Τώρα έπεσαν ψηφοδέλτια της Χρυσής Αυγής ●●● Ο τεμπόρα o mores ●●● Παραφράζουμε Θανασάκη Κανελλόπουλο, τον και «κοντό» επιλεγόμενο ●●● Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα της καθηστατικής Αριστεράς ●●● Πώς έφτασες εδώ πάνω; είπε ο αετός στο σαλίγκαρο ●●● Ερποντας, γλείφοντας και με τα κέρατά μου, απάντησε αυτός ●●● Ιδιαιτέρως επίκαιρο ●●● Κορυφαίο το άρδρο στελέχους του «Δικτύου» για τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Το σημαντικό -έγραψε- εί-

ναι ότι αυτός και οι παρόμοιοι μπορούν να πάνε στην καφετέρια «φουσκωμένοι σαν παγώνια», μετά το «άντε γαμηδείτε» του Άλεξη ●●● Αδιαφορώντας για το τι θα γίνει αύριο, που είναι πιθανό να τρώμε ξύλο από... αριστερά ΜΑΤ, όπως επίσης γράφει ●●● Τουτέστιν, πρέπει να αισιοδομήσατε και να συμπεριφέρομαστε όπως μετά τη νίκη της ομάδας μας σε ντέρμπη! ●●● Μιλάμε για ΤΗΝ πολιτική ανάλυση ●●● Η Ελλάδα «έχει υποστεί δύμα μιούντας οικονομικής επιδρομής», δήλωσε ο νεοναζί εξερχόμενος του προεδρικού μεγάρου ●●● Τς, τς, τς, επειγόντως φρο-

ντιστήριο ελληνικών ●●● Εβαλε το μαχαίρι στην πληγή του Αντωνάκη και το στριφούγρισε ηδονικά ο Μάνος ●●● Θα επέστρεφα στη ΝΔ, είπε, «αν επέστρεφε στον Κώστας Καραμανλής και ο ίδιος αποφάσιζε να ανοίξει τη ΝΔ σε όλες τις συγγενείς της δυνάμεις, στο πρότυπο της ΕΡΕ» ●●● Αν κατάλαβες, Αντωνάκη, όλοι περιμένουν να σε «φάνε» μετά τις επόμενες εκλογές ●●● Λέτε να δούμε τον δάμαλο να επιστρέψει σαν γαλάζιος μεσσίας; ●●● Ο Αντώναρος ποτέ δε μιλάει χωρίς εντολή ●●● Υπήρξε πάντοτε his master's voice ●●● Αδειασμα Στρα-

τούλη με στιλ τζέντλεμαν από τον Δραγασάκη ●●● «Αυτό είπε ο Δ. Στρατούλης, ίσως όχι με την ακριβέστερη διατύπωση» ●●● Αρχηγό κόμματος να βγαίνει πηλεφωνικά σε τηλεοπτική εκπομπή και να γίνεται ρόμπα, απολογισμένος στη Στάη και τον Χατζηνικολάου και την επομένη να πάρει σιθάρνα όλα τα πρωιάδικα και να ξαναγίνεται ρόμπα, πρώτη φορά βλέπουμε ●●● Ο Καμμένος είναι το χαρακτηριστικότερο δείγμα της ξεφτιλοφάσης που περνά η αστική πολιτική στην Ελλάδα ●●● Και βέβαια, το γεγονός μας χαροποιεί ιδιαίτερα ●●● Μην ακούτε τι λέει ο Τσίπρας από τα μπαλόνια ●●● Παρακολουθήστε τι λένε ο Δραγασάκης με τον Σταδάκη στις συνεντεύξεις τους ●●● Οχι τίποτ' άλλο, αλλά μη μας πει κανένας μετά ότι δεν ήξερε ●●● Ευγενέστατος ο Παπούλιας ως οικοδεσπότης του νεοναζί ●●● Ακόμα και για τα παιδικά τους χρόνια στην ίδια γειτονιά μίλησαν ●●● Κι αυτό δεν επιβαλλόταν από το πρωτόκολλο ●●● Για να μην παραμυθιαζόμαστε το λέμε ●●●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

δα μπάσκετ του Ολυμπιακού για την κατάκτηση της Ευρωλίγκας!!! ●◆ Η νεοεκλεγίσας βουλευτή να του ΣΥΡΙΖΑ Νάντια Βαλαβάνη, γνωστή για τις στενές πολιτικές σχέσεις της με τον Αλ. Αλαβάνο, όχι μόνο δήλωσε αντίθετη στην προσπτική να μετατραπεί ο ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο κόμμα για να πάρει το μπόνους των 50 εδρών, αν βγει πρώτο, αλλά δήλωσε αντίθετη στην αποδοχή αυτών των εδρών (αν και εξέφρασε τη σγουριά ότι οι 50 έδρες δε θα δοθούν, γιατί πρόκειται για συνασπισμό κομμάτων). Φυσικά, αυτές οι απόψεις δεν κάνουν το αυτί του Τσίπρα και των υπόλοιπων να ιδρώσει, όσο να 'ναι,

όμως, κάππια ζημιά τους κάνουν. ●◆ «Μόνο η άμεση κατάργηση του Μνημονίου και η αποκατάσταση των Συλλογικών Συμβάσεων μπορεί να είναι συμβατή με τη λαϊκή ετυμηγορία», ανακοίνωσε η «Αυτόνομη Παρέμβαση», η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΝ, κατηγορώντας την ΠΑΣΚΕ-ΓΣΕΕ ότι γι' αυτήν «το διακύβευμα αυτής της περιόδου είναι η συντήρηση και αναπαραγωγή της μέσα σε ένα συνδικαλιστικό κίνημα της ακινητούς και της αφωνίας». Η ιστορία της διγλωσσίας επαναλαμβάνεται. Ο επίσημος ΣΥΡΙΖΑ ζητά απλώς την «επανέξταση της στρατηγικής» σε επίπε-

δο Ευρωζώνης και διαβεβαιώνει ότι δεν έχει σκοπό να προβεί σε καμιά μονομερή καταγγελία του Μνημονίου, ενώ η συνδικαλιστική του έκφραση πετάει αριστερές κορώνες για να μαζεύονται τα ψηφοφαλάκια. Οπως ακριβώς γινόταν δεκαετίες τώρα στο χώρο του ΠΑΣΟΚ.

◆ Για μια ακόμη φορά, ο ΣΤ. Θεοδωράκης απέδειξε ότι είναι ο δη-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εμείς δεν μιλάμε για μονομερείς ενέργειες, αντιθέτως, αναγνωρίζουμε ότι έχουμε μια δομική αλληλεξάρτηση στην ΕΕ και γι' αυτό δεν μιλάμε για μονομερείς ενέργειες, αλλά για επαναδιαπραγμάτευση των πάντων, εκτός αν υποχρεωθούμε σε μονομερείς ενέργειες. Γιάννης Δραγασάκης

τική ηγέτης της Ευρώπης (...) Συνεπώς χρειάζεται να επιστρέψουμε στις βασικές Ευρωπαϊκές αξίες, στην αξία της αλληλεγγύης, στην αξία της κοινωνικής συνοχής, στην αξία της δημοκρατίας.

Αλέξης Τσίπρας

«Το σενάριο της έμμεσης κρατοκοπίασης που είναι το ένα σενάριο που προτείνει και το ΔΝΤ μη σκεφτείτε ότι το προτείνει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ.

Γ. Σταθάκης (βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αν η Αθήνα χρειάζεται χρόνο για τον σχηματισμό κυβέρνησης, πρέπει να της τον δώσουμε.

Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ

Νέος γύρος αποπροσανατολισμού, πλαστών διλημμάτων και φρούδων ελπίδων

Μετά από ένα δεκαήμερο διερευνητικών εντολών, συσκέψεων υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και –προπαντός– παρασκηνιακών παζαριών, το αστικό πολιτικό σύστημα οδηγείται σε νέες εκλογές, αφού δεν κατάφερε να σχηματίσει συμμοσική κυβέρνηση. Πέρα από το τι λένε δημόσια οι ηγέτες των κομμάτων και τα επιτελεία τους (το «δυστυχώς θα έχουμε και πάλι εκλογές», που λένε όλοι, είναι καθαρά παραπλανητική προπαγάνδα), η αλήθεια είναι ότι τις νέες εκλογές τις προκάλεσε κυρίως ο ΣΥΡΙΖΑ, σέρνοντας αναγκαστικά και τη ΔΗΜΑΡ (ο Καμμένος δε μετράει και μπήκε στο παιχνίδι μόνο στο τέλος). Αντίθετα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ –για την ακρίβεια Σαμαράς και Βενιζέλος– ήθελαν ένα διάλειμμα, μεγάλο κατά προτίμηση, μπας και μπορέσουν να μαζέψουν τα συντρίμμια τους.

μετράει. Δεν είναι, όμως, καθόλου βέβαιος ο Σαμαράς ότι θα καταφέρει να πάρει ένα ευπρόσωπο ποσοστό, ακόμα κι αν ξαναμοζέψει αρκετά από τα συντρίμμια της δεξιάς πολυκατοικίας (ο Καμμένος αποκλείεται, αν και αυτό δεν μπορεί να ειπωθεί εκ προοιμίου για όλα τα στελέχη του). Γιατί η προεκλογική συνέννωση δεν οδηγεί και σε ακριβή άθροιση των ποσοστών. Το πρόβλημα που θα «χει με τους εικεγέντες βουλευτές, που θα πρέπει να σπρώξει προς τα κάτω στη λίστα, για να χωρέσουν οι επανακάμπτοντες, μάλλον ότι το ξεπεράσει εύκολα. Οσο για την πολιτική ξεφτίλα, να ξαναπάρει πίσω αυτούς που κατηγορούσε ότι «πλήγωσαν την παράταξη» και από τους οποίους πριν ένα μήνα ζητούσε δηλώσεις μετάνοιας, δεν τρέχει τίποτα. Η ιστορία της αστικής πολιτικής είναι γεμάτη από τέ-

Γιατί έσπρωξε τα πρόγματα σ' εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ; Οχι σώνει και καλά για να εκμεταλλευτεί το ρεύμα και ν' αυθήσει τα ποσοστά του, αλλά επειδή οι άλλοι δεν του επέτρεψαν να παραμείνει σε θέση αξιωματικής αντιπολίτευσης και ζητούσαν ή συμμετοχή του στην κυβέρνηση ή καθαρή στάση ανοχής στην κυβέρνηση που θα σχηματίζον ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ. Ας πάρουμε, όμως, τα πρόγματα με τη σειρά.

Αφού τα νούμερα δεν έβγαιναν για «κυβέρνηση της Αριστεράς», γιατί ο Τσίπρας παρέλαβε τη διερευνητική εντολή; Και γιατί δεν έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ κυβέρνηση μειοψηφίας με τη ΔΗΜΑΡ, αφού Σαμαράς και Βενιζέλος του προσέφεραν ψήφο εμπιστοσύνης και ανοχής, αντίστοιχα; Η απάντηση στο τελευταίο είναι εύκολη και δεν έχει σχέση μ' αυτά που δημοσιωγικά λένε Βενιζέλος και Σαμαράς. Μια «αριστερή» κυβέρνηση μειοψηφίας θα ήταν όμηρος της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που θα την είχαν στηρίξει διά της εμπιστοσύνης ή της ανοχής. Θα έκανε τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό των άλλων και ο ΣΥΡΙΖΑ θα φυλλορροούσε σε χρόνο μηδέν. Ο ΣΥΡΙΖΑ με τίποτα δεν ήθελε να αναλάβει τη διακυβέρνηση σ' αυτή τη φάση. Δεν είναι έτοιμος γι' αυτό, από κάθε άποψη. Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα, όμως, δεν είναι το ίδιο εύκολη. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είπε από την αρχή ότι τα νούμερα δε βγαίνουν και πρέπει να ξαναγίνουν εκλογές, όπως π.χ. είπε ο Περισσός; Γιατί οργάνωσε το διήμερο καραογκιοζίλικι της διερεύνησης; Το έκανε όχι μόνο γιατί ήθελε ν' αποδείξει ότι αποτελεί σοβαρή και υπεύθυνη αστική πολιτική δύναμη, αλλά και γιατί ήθελε να ξαναζεστάνει τις φρουρές ελπίδες για «κυβέρνηση της Αριστεράς», εξαπατώντας όσους τον ψήφισαν στις 6 Μάη και τραβώντας κι άλλους, με τη λογική του «κοπαδιού».

Σαμαράς και Βενιζέλος είναι σήγουρο ότι δεν ήθελαν εκλογές τώρα, αν και δεν έτρεφαν πολλές επιπδεις ότι μπορούν και να τις αποτρέψουν. Ο Σαμαράς γιατί σ' ένα μήνα θα παίξει τα ρέστα του και δεν είναι καθόλου βέβαιος τι θα του αποδώσει η επιχείρηση αναπταλαίωσης της δεξιάς πολυκατοικίας. Όλα δείχνουν ότι η Μπακογιάννη επιστρέφει, ο Καρατζαφέρης κάνει τάχα τον δύσκολο (μέσα του παρακαλάει να γυρίσει), ενώ ο Μόνος δεν

κοίνωσή της η ΔΗΜΑΡ κατηγόρησε τον Τσίπρα ότι «ξεπέρασε κάθε όριο πολιτικής αθλιότητας», μιλησε για «ντροπή», «ουκοφραντία και ψεύδος» και «πολιτική ανηθικότητα» του Τσίπρα). Και βέβαια, με την πρότασή του για οικουμενική κυβέρνηση, με συμμετοχή και του ΣΥΡΙΖΑ ως απαραίτητη προϋπόθεση, ο Κουβέλης απευθύνθηκε και στα πιο συντηρητικά ή φοβισμένα στρώματα, προσβλέποντας στο ξανακέρδισμα της ψήφου τους. Ήταν ό, τι καλύτερο μπορούσε να κάνει στις συγκεκριμένες συνθήκες.

Σαμαράς και Βενιζέλος, διαβλέποντας εύκολα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπαίνει σ' αυτή τη φάση σε κυβέρνηση μαζί τους κι ότι ο Κουβέλης δεν αυτοκτονεί πολιτικά, χειρίστηκαν –με την αμεριστή βοήθεια του Παπούλια και του συνόλου των αστικών ΜΜΕ– τα πράγματα όσο καλύτερα μπορούσαν για τα συμφέροντά τους. Το μεγαλύτερο κέρδος γι' αυτούς ήταν ότι δημιούργησαν ένα προπαγανδιστικό νεφέλωμα, μέσα στο οποίο έκρυψαν το ψευτοδιλημμα που κυριάρχησε στις εκλογές της 6ης Μάη (μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί), το οποίο τους οδήγησε στην εκλογική συντριβή. Προς το παρόν δημιούργησαν μια νέα ατζέντα, ένα νέο ψευτοδιλημμα (υπεύθυνοι και ανεύθυνοι πολιτικοί), το οποίο επεκτείνεται στο ψευτοδιλημμα «υπέρ ή κατά της παραμονής στο ευρώ». Μόνο αν καταφέρουν ν' αλλάξουν την προεκλογική ατζέντα μπορούν να ελπίζουν σε εκλογική ανάκαμψη. Αυτό, όμως, μένει να το δούμε.

Πέτυχαν και κάτι πιο σημαντικό οι Παπούλιας-Βενιζέλος-Σαμαράς, στη σύσκεψη της 13ης Μάη, στην οποία συμμετείχε και ο Τσίπρας. Επισημοποιήσαν και κατέγραψαν στα πρακτικά τη διολίσθηση που από τη μεθεπομένη των εκλογών είχε ξεκινήσει ο ΣΥΡΙΖΑ προς τις μνημονιακές θέσεις. Δηλαδή, όχι μονομερείς ενέργειες, όχι καταγγελία του Μνημόνιου, όχι «Εξαλλούσύνες», αλλά υπέθυνη διαπρογμάτευση μέσα στα όργανα της ΕΕ και της Ευρωζώνης και μόνο σ' αυτά Α.

■ Δείξε μου το φίλο σου...

Οπως πληροφορηθήκαμε από το Γραφείο Τύπου του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, με δελτίο που έφερε τον ουρανομάχο τίτλο «Στήριξη στο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ από Φινλανδό Υπουργό», «ο Υπουργός Πολιτισμού & Αθλητισμού της Φινλανδίας, κ. Πάσαρο Αρινμάκι, εξέφρασε χθες (12/5), σε συνέντευξή του, την υποστήριξή του στο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ στην Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια συνέντευξής του στην εκπομπή "Υκ-κόσααμ" του τηλεοπτικού σταθμού YLE, ο Φινλανδός Υπουργός και Πρόεδρος του κόμματος της "Αριστερής Συμμαχίας", δήλωσε ότι ελπίζει ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ να αυξήσει την εκλογική του δύναμη ακόμη περισσότερο, στην περίπτωση που αποτύχουν οι εξελισσόμενες διαπρογματεύσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης και η Ελλάδα οδηγηθεί σε νέα εκλογική αναμέτρηση. Ο κ. Αρινμάκι αντιτάχθηκε επίσης στην ταύτιση ριζοσπαστικής Αριστεράς και άκρας Δεξιάς που έκανε νωρίτερα αυτή την εβδομάδα ο Φινλανδός Υπουργός Ευρωπαϊκών Θεμάτων και Εξωτερικού Εμπορίου, Αλεξάντερ Σταμπ, τονίζοντας, σε σχέση με το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, ότι "είναι λάθος να ταυτίζονται με τους εθνικιστές όσοι αναζητούν εναλλακτικές λύσεις"».

Οπως ασφαλώς θα προσέξετε, ο φινλανδός υπουργός και πολιτικά ομογάλακτος του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν λέει κουβέντα περί πολιτικής, περί Μνημονίου κ.λπ. Εύχεται στους ομογάλακτους του να κερδίσουν περισσότερες ψήφους στις επόμενες εκλογές και τους υπερασπίζεται έναντι ενός άλλου φινλανδού υπουργού που ταύτισε τη «ριζοσπαστική Αριστερά» με την ακροδεξιά. Ως εκεί. Προς τι τότε οι πανηγυρισμοί; Προφανώς για να περάσει έμμεσα η ιδέα, ότι ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι καμιά περιθωριακή δύναμη, αλλά έχει γερές πλάτες στην Ευρώπη, αικόμια και σε κυβερνήσεις.

Λες και απευθύνεται σε Λωτοφράγους, ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ παραβλέπει το γεγονός ότι η φινλανδική κυβέρνηση (κυβερνούν οι δεξιοί, μαζί με τους σοσιαλδημοκράτες και με τοντά τον... ΣΥΡΙΖΑ Φινλανδίας και άλλα τρία κόμματα, ενώ έμειναν έξω οι ακροδεξιοί) είναι μια σκληρή νεοφιλελύθερη κυβέρνηση, η οποία πρωταγωνίστησε στην επιβολή σκληρών εγγυήσεων στην κυβέρνηση Παπανδρέου και αυστηρής ευρωζωνικής επιτροπείας. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς αισθάνονταν ο... φινλανδός συριζιάσιος υπουργός, όταν η επί των Οικονομικών συνάδελφός του Γιούτα Ουρπιλάινεν ταπείνωνε τον Βενιζέλο («καρκίνωμα της Ευρώπης» χαρακτήριζε την Ελλάδα στο Eurogroup της 9ης Φλεβάρη και προσέθετε: «Εμείς θα προτείνουμε, είτε με τον ένα είτε με τον άλλο τρόπο, διορισμό επιτρόπου, ο οποίος θα έχει αυξημένες αρμοδιότητες. Θα υπάρχει αυξημένη εποπτεία σε τεχνικό, διοικητικό και πολιτικό επίπεδο»), εμείς πάντως δε θυμόμαστε τον ομογάλακτο του ΣΥΡΙΖΑ υπουργό να έχει κάνει καμιά δήλωση, όπως επίσης δε θυμόμαστε να έκανε καμιά δήλωση κατά του Μνημόνιου και των αποικιοκρατικών όρων που το συνοδεύουν, στην επιβολή των οποίων η φινλανδική κυβέρνηση πρωταγωνίστησε.

Η Φινλανδία από τον Απρίλη του 2011 κυβερνιέται από έναν εξακομματικό συνασπισμό, με πρωθυπουργό τον Κατάινεν του δεξιού Κόμματος Εθνικού Συνασπισμού, που έχει έξι υπουργούς. Εξι υπουργούς έχει το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, από δύο υπουργούς έχουν η Αριστερή Συμμαχία (ο ΣΥΡΙΖΑ Φινλανδίας που λέγαμε), οι Πρόσινοι και το Σουηδικό Λαϊκό Κόμμα και έναν υπουργό οι Χριστιανοδημοκράτες. Αλήθεια, γιατί δεν συμμετέχει σε ανάλογη κυβέρνηση συνασπισμού ευρέως φάσματος και ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ; Ρήτορικό είναι το ερώτημα, για να μας επιτρέψει να σημειώσουμε πως από άποψη αρχών δεν αντιτίθεται σε μια τέτοια κυβέρνηση. Πολιτικάντικοι λόγοι, λόγοι πολιτικής σκοπιμότητες έχουν υπαγορεύσει την άρνηση στη σημερινή φάση.

■ Χριστόφιας α'λα Σημίτης

Την απόφασή του να μην είναι υποψήφιος στις προεδρικές εκλογές του 2013 ανακοίνωσε ο νυν πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Δ. Χριστόφριας. Ως λόγο επικαλέστηκε το γεγονός ότι δεν έχει λυθεί το Κυπριακό. Οπως είπε, αποφάσισε να τηρήσει την προεκλογική του δέσμευση ότι δε θα ξαναθέσει υποψηφιότητα.

Η δικαιολογία είναι πραγματικά για γέλια. Υποτίθεται ότι ο ίδιος έχει βάλει το Κυπριακό σ' έναν καλό δρόμο, επομένως το καθήκον του είναι να διεκδικήσει μια δεύτερη θητεία για να ολοκληρώσει αυτό που άρχισε. Η αλήθεια είναι ότι οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι πιάνει πάτο. Ολοι οι κυβερνητικοί εταίροι των έχουν εγκαταλείψει και ειδικά μετά την πολύνεκρη έκρηξη στη ναυτική βάση της Λεμεσού, για την οποία το πόρισμα του έριξε τη βασική ευθύνη, ειδε την όποια δημοτικότητα του είχε απομείνει να εξατμίζεται. Αποφάσισε κι αυτός, λοιπόν, ακολουθώντας το παράδειγμα του Σημίτη, ν' αφήσει κάποιον άλλο σύντροφό του από το ΑΚΕΛ να φέρει τη χλαπάτσα. Αυτός πολιτικός είναι και ως τέτοιος συμπτειρφέρεται.

Τι αφήνει ο Χριστόφοριας στη λήξη της θητείας του; Μια πολιτική «γιεύσμαν» έναντι των Αμερικανών και του ΟΗΕ στις απέρμονες συζητήσεις για το Κυπριακό, απόλυτη νομιμοφροσύνη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, η οποία οδήγησε και σ' ένα «γενναίο» ποικέτο λιτότητας για τον κυπριακό λαό και μια στρατηγική συνεργασία με τη συμμορία των σιωνιστών δολοφόνων του Ισραήλ, χέρι-χέρι με τον Παπανδρέου και τον Σαμαρά, για την οποία τόσο περήφραντη είναι η αμερικανική εξωτερική πολιτική.

■ Υποκρισία και πυρηνική τρομοκρατία

Την ίδια στιγμή που οι δυτικές κυβερνήσεις κατακεραυνώνουν τα «επικίνδυνα» πυρηνικά του Ιράν, οι Αμερικανοί σπεύδουν να εκσυγχρονίσουν το τελευταίο απομεινάρι του «ψυχρού πολέμου» στη Γερμανία. Τις ατομικές βόμβες B61, που σύμφωνα με δημοσίευμα του γερμανικού περιοδικού «Σπίγκελ», την περασμένη Τετάρτη εξακολουθούν να είναι αποθηκευμένες (10-20 απ' αυτές) στη Δυτική Γερμανία, έτοιμες προς χρήση σε περίπτωση πολέμου υπό αμερικανικό έλεγχο! Ομως αυτό το απίθανο σενάριο –όπως σημειώνει το Σπίγκελ– δεν εμποδίζει τις ΗΠΑ να προχωρήσουν στον εκσυγχρονισμό του πυρηνικού οπλοστασίου, πληρώνοντας απλόχερα εν καιρώ οικονομικής κρίσης!

Το πρόγραμμα «επέκτασης ζωής» για τις ατομικές βόμβες που είναι εγκατεστημένες στην Ευρώπη (160-200 τεμάχια) εκτιμάται ότι είναι το πιο δύσκολο και ακριβότερο απ' όλα. Το 2010, το υπουργείο Ενέργειας των ΗΠΑ ζήτησε 2 δισ. δολάρια για τέσσερα χρόνια, ποσό που αργότερα διπλασιάστηκε εκτοξευόμενο στα 4 δισ. δολάρια και τώρα αναμένεται να φτάσει τα 6 δισ. δολάρια, όπως επισημαίνουν ειδικοί που επικαλείται το περιοδικό. Οι νέες βόμβες B61-12 θα είναι ικανές να μεταφέρουν τέσσερις πυρηνικές κεφαλές, η ισχύς των οποίων ποικίλει (από 0.3 σε 45 χιλιάδες τόνους TNT). Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης, σκεφτείτε ότι η βόμβα που έπεσε στη Χιροσίμα στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ήταν ισχύος 15 χιλιάδων τόνων. Η εκτίμηση ότι οι ΗΠΑ δείχνουν τα δόντια τους στη Ρωσία απορρίπτεται ως αθεράπευτα... δογματική. Ας μην έχουμε... προκαταλήψεις. Τα πυρηνικά εντάσσονται στην «ανάπτυξη», γιατί αποφέρουν τεράστια κέρδη σε όλους αυτούς που τα κατασκευάζουν!

■ Ισραηλινή ιθαγένεια μόνο στους εβραϊκής καταγωγής

Στις 15 Μαΐου το Επαρχιακό Δικαστήριο της Χάιφα αποφάσισε ότι μόνο οι πολίτες εβραϊκής καταγωγής, δηλαδή όσοι γεννήθηκαν από εβραϊκά μητέρα, δικαιούνται να έχουν την ισραηλινή ιθαγένεια και όχι αυτοί που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην περιοχή που αποτελεί το σημερινό κράτος του Ισραήλ ή είναι εβραίοι. Το δικαστήριο απέρριψε την έφεση που είχε υποβάλει ο καθηγητής Ούζι Ορμιαν, ο οποίος δηλώνει άθρητος και επεδίωκε ν' αναγκάσει το υπουργείο Εσωτερικών του Ισραήλ να αναγνωρίσει την ιθαγένειά του με βάση το γεγονός ότι γεννήθηκε στο Ισραήλ και όχι την εβραϊκή καταγωγή του. Η απόφαση του δικαστηρίου βασίστηκε, όπως δήλωσε ο πρόεδρος του δικαστηρίου, στο θρησκευτικό εβραϊκό νόμο και στο νόμο για το «Δικαιώμα Επιστροφής», που επιτρέπουν σε οποιονδήποτε γεννήθηκε από εβραϊκά μητέρα οπουδήποτε στον κόσμο να ζητήσει ισραηλινή ιθαγένεια. Και ο εισαγγελέας της έδρας διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι ο ενάγων έχει δηλώσει στο Μητρώο του Πληθυσμού άθρητος δεν επηρεάζει την εβραϊκή του υπόσταση, σύμφωνα με το νόμο για το «Δικαιώμα Επιστροφής», αφού η μητέρα του ήταν εβραία. Είναι προφανές ότι η απόφαση αυτή μπορεί να έχει επιπτώσεις σε χριστιανούς, μουσουλμάνους και άθεους, που αποτελούν το 20% περίπου του πληθυσμού του Ισραήλ.

Ο Ούζι Ορμιαν δήλωσε ότι η απόφαση αυτή αποδεικνύει ότι το Ισραήλ είναι ένα εβραϊκό και όχι δημοκρατικό κράτος. Στην πραγματικότητα, η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου της Χάιφα συμβαδίζει απόλυτα με την επίσημη ισραηλινή πολιτική, που επιδιώκει να επιβάλλει και να παγιώσει την εβραϊκή ταυτότητα του ισραηλινού κράτους με μια σειρά ρατσιστικούς, ναζιστικής έμπνευσης νόμους και κατάφωρες διακρίσεις σε βάρος κυρίων των μουσουλμάνων πλαισιονιακής καταγωγής πολιτών, των Βεδουΐνων, αικόνη και των χριστιανών.

■ Συρία

Κλιμακώνεται ο εμφύλιος

Nεκρό γράμμα παραμένει, οπότες όλα δείχνουν, η συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, ενώ ο εμφύλιος πόλεμος βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, καθώς το μεν καθεστώς Ασαντ δεν εφαρμόζει τα σημεία που υπονομεύουν την εξουσία του, η δε αιστική αντιπολίτευση, με τις πλάτες της Δύσης και μοναρχών του Κόλπου, αρνείται κάθε διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση Ασαντ που δεν οδηγεί στην ανατροπή του Μπασάρ Ασαντ.

Στο μεταξύ, τα στοιχεία που έρχονται στο φως επιβεβαιώνουν την εκτίμηση ότι η Συρία έχει μετατραπεί σε θέατρο άγριου ανταγωνισμού και αναμέτρησης ανάμεσα στις ισχυρές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, τη Ρωσία με την Κίνα από τη μία και τις ΗΠΑ με τους δυτικούς συμμάχους της από την άλλη, και ότι το αίμα του συριακού λαού χύνεται, όπως δείχνουν οι εξελίξεις, προς όφελος των συμφερόντων τους.

Αποκαλυπτικότατο για το παιχνίδι που παίζεται είναι το άρθρο της «Ουάσιγκτον Ποστ» (16/5/12), με τίτλο «Οι σύριοι αντάρτες έχουν πληθώρα όπλων με χρήματα των γειτόνων του Κόλπου και αμερικανούς...»

Από τότε που ξέσπασε η εξέγερση στη Συρία τον περασμένο Μάρτιο, η Τρίπολη στα βόρεια του Λιβάνου, έχει γίνει ασφαλές καταφύγιο για χιλιάδες πρόσφυγες και σημαντικό κέντρο υποστήριξης της συριακής αντιπολίτευσης και διακίνησης χρημάτων και όπλων. Σ' όλη αυτή την περίοδο, έχουν σημειωθεί αρκετά περιστατικά βίαιης αντιπαράθεσης ανάμεσα σε σουνίτες που υποστηρίζουν την αντιπολίτευση και αλαούΐτες που υποστηρίζουν σταθερά το καθεστώς Ασαντ. Είναι όμως η πρώτη φορά που η μεταξύ τους αντιπαράθεση κατελήξει σε φρονές συγκρούσεις με 9 νεκρούς και 98 τραυματίες. Γεγονός που δείχνει, εκτός των άλλων, τις βαθιές διαφορές ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα του Λιβάνου για

οποίο παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα.

«Οι σύριοι αντάρτες που πολεμούν το καθεστώς του προέδρου Μπασάρ αλ – Ασαντ έχουν αρχίσει να δεχονται σημαντικά περισσότερα και καλύτερα όπλα τις τελευταίες βδομάδες, μια προσπάθεια που πληρώνεται από κράτη του Περσικού Κόλπου και συντονίζεται εν μέρει από τις ΗΠΑ, σύμφωνα με αιτίας οι οποίες αγοράζονται στη μαύρη αγορά σε γειτονικές χώρες, έχει αυξηθεί σημαντικά μετά την απόφαση της Σαουδικής Αραβίας, του Κατάρ και άλλων κρατών του Κόλπου να προσφέρουν εκατομμύρια δολαρία για χρηματοδότηση κάθε μήνα....

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα της Συρίας επίσης έχει ανοίξει το δικό της κανάλι προμήθειας στους αντάρτες, χρησιμοποιώντας ως πηγές πλούσιους ιδιώτες και χρήματα από κράτη του Κόλπου, συμπεριλαμβανομένων της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ, δήλωσε ο Muham al-Drobi, μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Αδελφότητας....

Μεγάλα φορτία έχουν περάσει. Μερικές περιοχές είναι φορτωμένες με όπλα, μιας είπε ένας άλλος παράγοντας της αντιπολίτευσης.

Το αποτέλεσμα των νέων όπλων φάνηκε καθαρά στη σύγκρουση της Δευτέρας ανάμεσα στην αντιπολίτευση

Ζαμπαντάνι στα λιβανέζικα σύνορα. Ακτιβιστές της αντιπολίτευσης, που πριν από δύο μήνες έλεγαν ότι οι αντάρτες έχουν έλειψη πυρομαχικών, αυτή τη βδομάδα είπαν ότι η εισροή όπλων, τα περισσότερα από τα οποία αγοράζονται στη μαύρη αγορά, αυξήθηκε σημαντικά μετά την απόφαση της Σαουδικής Αραβίας, του Κατάρ και άλλων κρατών του Κόλπου να προσφέρουν εκατομμύρια δολαρία για χρηματοδότηση κάθε μήνα....

Κυβερνητικοί αξιωματούχοι είχαν επίσης συνομιλίες αυτή τη βδομάδα με αντιπροσωπεία Κούρδων από την αραιοκατοικημένη ανατολική Συρία, όπου έχει εμφανιστεί λίγη βία. Στις συνομιλίες μεταξύ αλλων, συζητήθηκε η "θεωρητική" δυνατότητα ανοίγματος ενός δεύτερου μετώπου εναντίον των δυνάμεις του Ασαντ, που θα τον ανάγκαζε να μεταφέρει δυνάμεις από τη Δύση....

Παράγοντες της αντιπολίτευσης είπαν ότι έχουν έρθει σε άμεση επαφή με αξιωματούχους του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για να καθορίσουν αξιόπιστους παραλήπτες όπλων και τοποθεσίες για αποθήκευση, όμως αμερικανοί αξιωματούχοι δήλωσαν ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει στρατιωτικό ή προσωπικό της υπηρεσίας Πληροφοριών στο έδαφος της Συρίας...». Κάθε σχόλιο περιτεύει.

Sε πεδίο μάχης για τρεις μέρες μετατράπηκε την Τρίπολη του Λιβάνου, όταν οι συνεχώς οδυνόμενες αντιθέσεις οδήγησαν δύο γειτονίες της πόλης, μία με κατοίκους στην πλειοψηφία σουνίτες και μία με αλαούΐτες, σε σφοδρές συγκρούσεις με τη συμμετοχή της Ασαντ. Και ο διαχωρισμός αυτός εκφράζεται από συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις, που εκπροσωπούνται με θεσμικά καθορισμένο τρόπο στο πολιτικό σύστημα της χώρας.

Οι φονικές συγκρούσεις ξέσπασαν το περασμένο Σάββατο, 12 Μαΐου και συνεχίστηκαν μέχρι και τη Δευτέρα, 14 Μαΐου, με αφορμή τη σύλληψη, του Shadi Mawlawi, γνωστού για την υποστήριξή του στη συριακή αντιπολίτευση σουνίτη – σαλαφιστή, με την κατηγορία ότι «ανήκε σε ένοπλη τρομοκρατική ομάδα». Το γεγονός αυτό προκάλεσε την έκρηξη της οργή

Ολοκληρώθηκε η μεγαλειώδης απεργία πείνας των παλαιοιστίνιων κρατούμενων

Από το βράδυ της Δευτέρας 14 Μάη οι παλαιοιστίνιοι κρατούμενοι σταμάτησαν τη μεγαλειώδη απεργία πείνας, που ξεκίνησαν τις 17 Απριλίου με κεντρικά αιτήματα την άρση του καθεστώτος της απομόνωσης και της διοικητικής κράτησης χωρίς απαγγελία κατηγοριών, την εξασφάλιση ανθρωπινότερων συνθηκών διαβίωσης και την επαναφορά των επισκεπτήριών που ο «νόμος Σαλίτ» στερεί από την πλειοψηφία των κρατούμενων και ειδικά αυτών που κατάγονται από τη Γάζα.

Τη Δευτέρα το βράδυ, ανακοινωνόταν σε όλα τα διεθνή δίκτυα ότι με τη μεσολάβηση του αγυπτιακού καθεστώτος η απεργία πείνας σταματούσε. Είχε προηγθεί την Κυριακή η έκδοση της 7ης ανακοίνωσης^[1] της κεντρικής επιτροπής της ηγεσίας των απεργών, η οποία προετοίμαζε το έδαφος για μια συμφωνία με το Ισραήλ και λήξη της απεργίας, εφόσον γινόταν αποδεκτό το μίνιμου των

αιτημάτων. Ανέφερε η ανακοίνωση: «Ορκίζουμε στη μεσολάβηση την απεργία πείνας στον ισραηλινό φρούριο της Γάζας, και την απεργία πείνας στον ισραηλινό φρούριο της Δυτικής Οχθής να δέχονται επισκεπτήριο από τις οικογένειές τους, πράγμα που τους έχει απαγορευθεί, και την επιστροφή των συνθηκών κράτησης στις συνθήκες πριν το 2000». Η ανακοίνωση των απεργών πείνας προσδιόριζε και την επικείμενη διαμεσολάβηση του καθεστώτος της Αιγύπτου: «Τρίτον, εκτιμούμε σε μεγάλο βαθμό το ρόλο της μεγάλης αδελφής Αιγύπτου που ανογκάζει το «Ισραήλ» να υλοποιήσει το δεύτερο σκέλος μιας συμφωνίας και να πραγματοποιήσει τις δεσμεύσεις του και είμαστε σίγουροι ότι η Αιγύ-

πτος ως ηγέτιδα των Αράβων δεν θα μας αφήσει μόνους στη μάχη».

Σύμφωνα με το Σύλλογο υποστήριξης κρατούμενων και ανθρώπινων δικαιωμάτων Addameer^[2], η συμφωνία για τον τερματισμό της απεργίας πείνας έγινε τη Δευτέρα το βράδυ ανάμεσα σε εννέα μέλη της επιτροπής της ηγεσίας των απεργών πείνας, στελέχη των σωματικών φυλακών και στελέχη των μυστικών υπηρεσιών ασφαλείας του Ισραήλ. Η συμφωνία περιλαμβάνει: Την άρση της απομόνωσης 19 κρατούμενων σε 72 ώρες από τη λήξη της απεργίας πείνας, ορισμένοι από τους οποίους βρίσκονται σε καθεστώς απομόνωσης 10 χρόνια τώρα. Την επαναφορά εντός μηνός του επισκεπτήριου για τους κρατούμενους που προέρχονται από τη Γάζα (τους οποίους αφαιρεθεί «για λόγους ασφαλείας», τη μη ανανέωση του καθεστώτος της διοικητικής κράτησης για 308 κρατούμενους (τό-

σοι βρίσκονται αυτή τη στιγμή στα κάτεργα του Ισραήλ), εφόσον δεν υπάρχουν σχετικά αρχεία στις υπηρεσίες ότι απειλούν την ασφάλεια του Ισραήλ, πράγμα που σημαίνει την απελευθέρωσή τους, όταν σταματήσει η προηγούμενη εντολή διοικητικής κράτησης, πάντα βέβαιοι υπό την τελική κρίση του κατακτητή. Τέλος, την υπόσχεση των μυστικών υπηρεσιών ασφαλείας του Ισραήλ, ότι θα σχηματιστεί επιτροπή αρμόδια να συνεργαστεί με την επιτροπή των απεργών πείνας, προκειμένου να λυθούν προβλήματα διαβίωσης των παλαιοιστίνιων κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές.

Οσον αφορά τους πέντε απεργούς πείνας, που έχουν ξεκινήσει από τον Φλεβάρη και δύο απ' αυτούς, οι Ταέλ Χαλάχλεχ και Μπιλάλ Ντιάμ, βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο ζωής, έχοντας ξεπεράσει τις 75 μέρες απεργίας πείνας, θα απελευθερωθούν μόλις λήξει η προηγούμενη εντολή διοικητι-

κής κράτησης.

Οι κρατούμενοι απεργού πείνας έφτασαν και ίσως ξεπέρασαν κατά τη διάρκεια του ενός περίπου μήνα της απεργίας πείνας τους 2000. Παρά τις λυσσαλέες επιθέσεις των σιωνιστών ανθρωποφυλάκων, τις εξοντωτικές μεταγωγές, την απομόνωση των ηγετικών στελεχών, τον ψυχολογικό πόλεμο, κατάφεραν να κρατήσουν και να μη λυγίσουν. Οσον αφορά την αλληλεγγύη στον ογώνα τους, η «διεθνής κοινή γνώμη» ήταν παντελώς απούσα, με τον ΟΗΕ να κρατά στη γηθύος και μόνο κατόπιν εορτής και υπό πίεση να βγάζει μια ανακοίνωση για τα μάτια του κόσμου. Οσον αφορά τα κινήματα της Ευρώπης και της Αμερικής, λίγες δυνάμεις, συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται στο Παλαιοιστινιακό, έδωσαν το παρόν σε μικρές συγκεντρώσεις έξω από τις πρεσβείες του Ισραήλ. Το ίδιο συνέβη και στην Ελλάδα, με συγκέντρωση που έγινε την Τρίτη έξω από την σιωνιστική πρεσβεία, μετά από κοινό κάλεσμα συλλογικοτήτων όπως η «Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιοιστινιακή Αντίσταση», η «Ιντιφάντα» κ.ά. Συγκέντρωση

που συνέπεσε με την ημέρα της Νάκμπα, την επέτειο της μεγάλης καταστροφής του παλαιοιστινιακού λαού το 1948, όταν το Ισραήλ εκτόπισε, ξεκλήρισε και εξόντωσε χιλιάδες Παλαιοιστίνιους, προκειμένου να συγκροτήσει ένα συμπαγές εβραϊκό κράτος στη γενέτειρα των Παλαιοιστίνιων.

Σ' αυτές τις συνθήκες, τα συμφωνηθέντα είναι σημαντικά, εφόσον βέβαια το Ισραήλ κρατήσει τις δεσμεύσεις του. Και το Ισραήλ δεν πρόκειται να κρατήσει στο ακέραιο της δεσμεύσεις, εφόσον δεν νιώθει την πίεση πρώτα απ' όλα του παλαιοιστινιακού λαού, της παλαιοιστινιακής αντίστασης και του κινήματος των κρατούμενων. Ως αλληλέγγυοι στην παλαιοιστινιακή αντίσταση, οφείλουμε να παρακολουθούμε στενά το ζήτημα και να συνεχίζουμε να υπερασπίζομαστε τα δικαιώματα των παλαιοιστίνων κρατούμενων.

[1] 7η ανακοίνωση της ηγεσίας των απεργών πείνας: <http://samidoun.ca/2012/05/statement-no-7-of-the-strike-leadership/>

[2] <http://www.addameer.org/etemplate.php?id=481>

■ ΗΠΑ

Εγκεφαλοπάθεια η νέα νόσος των βετεράνων

Μέχρι τώρα η διάγνωση για χιλιάδες Αμερικανούς στρατιώτες που επέστρεψαν με ψυχολογικά προβλήματα και προβληματική συμπεριφορά από τους πολέμους στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν ήταν «διαταροχή μετατραυματικού στρεσ» και αντιμετωπίζοντας με ψυχοφάρμακα και ψυχοθεραπεία. Ομως η περίπτωση ενός πρώτου πεζοναύτη αποκαλύπτει ότι η κατάσταση της υγείας πολλών βετεράνων

είναι πολύ πιο σοβαρή. Σύμφωνα με δημοσίευμα του Νίκολας Κριστόφ ο τους «Νιού Γιορκ Τάιμς» (25/4/12), ο 27χρονος πρώην πεζοναύτης, επιστρέφοντας μετά από δύο ύρους υπηρεσίας στο Ιράκ και προσπαθώντας να προσαρμοστεί στην καθημερινότητα, ανακάλυψε ότι δεν μπορεί να θυμάται συζητήσεις, ημερομηνίες και κομμάτια της καθημερινής ζωής. Εγινε οξύθυμος, μιλούσε απότομα στα παιδιά του, απομονώθηκε από την οικογένειά του και προχώρησε με τη σύζυγό του σε διαδικασία διαζυγίου. Επεισοδιακό, μεθυσμένος προκάλεσε τροχαίο απύχημα και η Υπηρεσία Υποθέσεων των Βετεράνων διέγνωσε ότι υποφέρει από «διαταραχή μετατραυματικού στρεσ». Λίγο αργότερα αυτοκτόνησε με απαγχονισμό και η αυτοψία του έγινε στον εγκέφαλό του αποκάλυψε κάτια εντυπωσιακό, που μπορεί να ρίξει φως στην επιδημία αυτοκτονίων και όλων παθήσεων που μαστίζουν τους βετεράνους των πολέμων στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Ο εγκέφαλός του είχε αλλοιωθεί από μια αισθένεια που ονομάζεται χρόνια τραυματική εγκεφαλοπάθεια, μια εικυριοτική αισθένεια που προσβάλλει μποδέρ, ποδοσφαιριστές και άλλους αθλητές που δέχονται επανειλημμένα χτυπήματα στο κεφάλι. Σε ανθρώπους μ' αυτή την αισθένεια συσσωρεύεται ένας ασυνήθης τύπος πρωτείνης που καταστέφει κύτταρα σ' όλο τον εγκέφαλο, συμπεριλαμβανομένων του μετωπικού και των κροταφικών λοβών. Οδηγεί σε εκφυλιστι-

κή απώλεια της μνήμης και της ικανότητας σκέψης και τελικά σε άνοια. Συχνά προκαλεί επίσης κατάθλιψη, παρορμητικές ενέργειες και αυτοκτονικές τάσεις. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει θεραπεία ούτε και τρόπος διάγνωσης της χρόνιας τραυματικής εγκεφαλοπάθειας εκτός από την έξταση του εγκεφαλού μετά το θάνατο.

Ο προαναφερόμενος πεζοναύτης ήταν ο πρώτος που βρέθηκε να υποφέρει από χρόνια τραυματική εγκεφαλοπάθεια, όμως από τότε έχουν γίνει δεκάδες αυτοψίες σε εγκεφαλούς βετεράνων και έχει διαγνωσθεί επανειλημμένα η αισθένεια αυτή.

Τα ευρήματα αυτά θέτουν το κρίσιμο ζήτημα αν οι εκρήξεις από βόμβες έχουν καταστροφικές επιπτώσεις ανάλογες με τις επανειλημμένες εγκεφαλικές διασείσεις στα σπόρια και συνεπώς ευθύνονται σε σημαντικό βαθμό για την επιδημία αυτοκτονιών ανάμεσα στους νέους βετεράνους. Το προαναφερόμενο δημοσίευμα των «Νιού Γιορκ Τάιμς» επισημαίνει ότι οι βετεράνοι του Βιετνάμ δεν έχουν τόσο ψηλό ποσοστό αυτοκτονιών όσο οι βετεράνοι του Ιράκ και του Αφγανιστάν σύμερα και ότι υπάρχει μια προφανής διαφορά: οι βετεράνοι του Ιράκ και του Αφγανιστάν έχουν εκτεθεί πολύ περισσότερο σε εκρήξεις.

Παρόλο που η έρευνα για τη χρόνια τραυματική εγκεφαλοπάθεια στους βετεράνους είναι ακόμη στο πρώτο στάδιο, τα ευρήματά της είναι πολύ σημαντικά και δείχνουν ότι τα χειρότερα είναι μπροστά, γιατί εξελίσσεται σε βάθος χρόνου.</

Νέες αυταπάτες;

Οσοι παρακολούθησαν προσεκτικά και αδιαμεσολάβητα το 10ήμερο των διερευνητικών εντολών και των συσκέψεων υπό τον Παπούλια στο προεδρικό μέγαρο, αλλά και τις δημόσιες τοποθετήσεις των πυγετικών στελεχών των αστικών κομμάτων πίραν ένα καλό μάθημα. Είδαν την αισχρή ψηφοθηρία πίσω από τις πολιτικάντικες καντρίλιες, αλλά και τη λείανση των κομματικών γραμμών (ειδικά αυτής του ΣΥΡΙΖΑ).

Πόσοι, όμως, παρακολούθησαν αυτές τις διαδικασίες αδιαφεσολάβητα (αυτοτελώς, δηλαδή, χωρίς τους παραμορφωτικούς φακούς των αστικών ΜΜΕ), με καθαρό μυαλό και κριτική σκέψη;

Αρκετά πριν τις προπογούμενες εκλογές γράφαμε απ' αυτή τη στήλη, ότι θα υπάρξει αναδιάταξη του κομματικού χάρτη, όμως η πολιτική είναι δεδομένη, σφραγισμένη στον ογκώδη τόμο του Μνημόνιου-2. Και συμπληρώναμε, ότι οι εκλογές γίνονται για να λειτουργήσουν σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ και για να ξαναμοιραστούν τα εξουσιαστικά μερίδια, με τη δύναμη της λαϊκής ψήφου.

Η ραγδαία διολίσθηση του ΣΥΡΙΖΑ προς την «επανεξέταση της στρατηγικής του Μνημόνιου», μέσα στην ΕΕ και την Ευρωζώνη και «χωρίς μονομερείς ενέργειες», πήρε να επιβεβιάσει αυτή την εκτίμηση. Μόνο τα νούμερα δεν βγήκαν για την εκλογή μιας βιώσιμης αστικής κυβέρνησης. Γι' αυτό θα ξαναγίνουν εκλογές, με το έδαφος καλύτερα στρωμένο αυτή τη φορά.

Και το ερώτημα είναι: θα πάνε οι εργαζόμενοι στις κάλπες για δεύτερη φορά με τις ίδιες αυταπάτες; Με τις ίδιες φρούδες ελπίδες ότι κάτι θ' αλλάξει μετά τις εκλογές; Για κάτι το ουσιαστικό μιλάμε κι όχι για ψευτοφτιασιδώματα της ίδιας πολιτικής.

Την απάντηση θα την ξέρουμε σε λιγότερο από ένα μήνα. Ανεξάρτητα, όμως, από την απάντηση της κάλπης, το μεγάλο ερώτημα θα παραμείνει: μέχρι πότε θ' αναθέτουμε στους επαγγελματίες της αστικής πολιτικής, που εμφανίζονται με διάφορα λαμπρά ενδύματα, να διαχειρίζονται τις τύχεις μας; Μέχρι πότε θα σερνόμαστε πίσω από εχθρικές σημαίες, γεμάτοι αυταπάτες, τρέφοντας ελπίδες που πάντοτε αποδεικνύονται φρούδες;

Οταν η εργατική τάξη, η ραχοκοκαλία της εργαζόμενης κοινωνίας, παραμένει παντελώς ανοργάνωτη και προπαντός πολιτικά ανοργάνωτη, έρχεται σαν φυσικό φαινόμενο η πολιτική επικράτηση των αστών πολιτικών δημοκόπων, που ξέρουν να μεταφρίζονται και να παίζουν το παιχνίδι των ελπίδων. Το τεράστιο κενό εργατικής πολιτικής το γεμίζουν τα κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας. Κι όταν καταρρέουν τα παλιά, στη θέση τους σχηματίζονται νέα.

Γ' αυτό και είναι επιτακτική ανάγκη αυτό το κενό να καλυφθεί από την πραγματική εργατική πολιτική, από μια ταξική πολιτική οργάνωση.

■ Ποια λαϊκή εντολή;

Τη βραδιά των εκλογών, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση του εκλογικού αποτελέσματος, ο Τσίπρας έκανε την καθιερωμένη δήλωση, στην οποία ανέφερε ότι «η μεγάλη μας άνοδος δεν αποτελεί επιβράβευση ενός κόμματος ή ενός προσώπου, αλλά επιβράβευση μιας πρότασης. Της πρότασής μας για κυβέρνηση της αριστεράς». Από τη σπιγμή που «κυβέρνηση της Αριστεράς» δεν έβγαινε, γιατί δεν έβγαιναν τα νούμερα, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ μπήκε σ' όλο αυτό το παιχνίδι; Οχι μόνο με τα καραγκιοζιλίκια της διερευνητικής, αλλά και με το παρασκήνιο αναζήτησης «οικουμενικής κυβέρνησης», το οποίο απεκάλυψε ο Βενιζέλος; Και γιατί στη συνέχεια, «δυμήθηκε» ο Τσίπρας ότι δεν μπορεί να μπει σε καμιά κυβέρνηση, γιατί άλλη είναι η λαϊκή εντολή, την οποία πλέον ταυτίζει όχι με την πρόταση για «κυβέρνηση της Αριστεράς», αλλά με το «πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ;

Τι αποδεικνύουν αυτά τα πολιτικά κολ-
πάκια και το άφδον παρασκήνιο; Οτι η
«λαϊκή εντολή» δεν είναι παρά μια δημα-
γωγική φρασούλα, μια καραμέλα στο στό-
μα των ηγετικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, που
την πιπιλάνε συνεχώς, ερμηνεύοντάς την κα-
τά το δοκούν, καταπώς τους βολεύει κάθε
φορά.

■ Σοσιαλδημοκρατία παλαιάς κοπής (1)

«Τα 50 δισ. ευρώ που προβλέπεται να καταβληθούν για την ανακεφαλαιοποίηση και διάσωση του τραπεζικού συστήματος, με το έναν ή τον άλλον τρόπο, δια επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος και εξ αντικειμένου τίθεται δέμα για δημόσιο έλεγχο των τραπεζών. Πρέπει να συζητήσουμε τον τρόπο που θα γίνει ο δημόσιος έλεγχος, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα του παρελθόντος. Εμείς προκρίνουμε κάτι κοντά στο σουηδικό μοντέλο, όταν η χώρα κρατικοποίησε τις τράπεζες, τις τροφοδότησε με κεφάλαια, τις εξυγίανε, τις κατέστησε κερδοφόρες και τις πούλησε σε ιδιώτες».

Τα παραπάνω δεν ειπώθηκαν από κανένα στέλεχος του κόμματος Καμμένου. Ειπώθηκαν από τον Γιάννη Δραγασάκη (συνέντευξη στο «Βήμα»), βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και –προπαντός– επικεφαλής του οικονομικού του επιτελείου και μέντορα του Τσίπρα (ο οποίος, όπως έχουμε ξαναγράψει, δεν σκαμπάζει τίποτα από οικονομικά).

Δεν έχει, λοιπόν, καμιά αντίρρηση, καταρχήν, ο ΣΥΡΙΖΑ με την αγακεφαλαιοποί-

ηση του τραπεζικού συστήματος. Απλά, δε λει μια κάπως διαφορετική διαδικασία. Σα αυτή που εφάρμοσε η Σουηδία, η οποία πάλι είχε ως κατάληξη την επιστροφή των τοπερών στους ιδιώτες καπιταλιστές.

κλείοντας κυνικά την προοπτική διαγραφής χρεών, είναι κάτι σύνθετο στην τραπεζική πρακτική.

■ Δοκεία διαστολής

Πολύς ντόρος έγινε για τ' αποτελέσματα των εκλογών στο γερμανικό ομόσπονδο κρατίδιο της Βόρειας Ρηνανίας – Βεστφαλίας. Πρόκειται για το πληθυσμιακά μεγαλύτερο κρατίδιο της Γερμανίας, στο οποίο μάλιστα είναι συγκεντρωμένο το σχετικά μεγαλύτερο κομμάτι του γερμανικού και μεταναστευτικού προλεταριάτου [είναι η κοιτίδα της γερμανικής βιομηχανίας]. Οι σοσιαλδημοκράτες αύξησαν το ποσοστό τους κατά 4,3% [έφτασαν το 38,8%], οι χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ έπεσαν κατά 8,6%, οι νεοφιλελεύθεροι των Βαστερ-Βέλε-Ρέσολερ έκαναν την έκπληξη ανεβαίνοντας κατά 2,1%, οι Πράσινοι έμειναν στα ίδια (12,2% έναντι 12,1%) και Η Αριστερά (Die Linke) των Γκιζι-Λαφοντέν καταποντίστηκε στο 2,6% [είχε 5,6%] και έμεινε εκτός Βουλής του κρατιδίου.

Μούγκα επικράτησε στη συριζιαίκη στρούγκα, που προ διετίας έφερνε αυτό το κόμμα και την τακτική του ως παράδειγμα για όλη την Ευρώπη. Ομως, κάποια πράγματα είναι ευεξήγητα. Οταν η σοσιαλδημοκρατία πέφτει, καταβάλλοντας το πολιτικό κόστος για την κυβερνητική της δητεία, ανοίγει χώρος για την άνοδο τέτοιων ενδιάμεσων κομμάτων που παριστάνουν τα αριστερά. Οταν η σοσιαλδημοκρατία έχει ξεπλύνει τα πολιτικά της αμαρτήματα, παραμένοντας για κάποιο χρονικό διάστημα εκτός κυβέρνησης, μπορεί τα κόμματα αρχίζουν να συρρικνώνται. Ακολουθούν, δηλαδή, τον πολιτικό ίγκλο της σοσιαλδημοκρατίας, λειπουργώντας σαν δοχεία διαστολής. Εγκλωβίζουν, δηλαδή, ριζοσπαστικές ταξικές δυνάμεις, ευκολύνοντας το καπιταλιστικό σύστημα να διαχειρίζεται χωρίς κοινωνικούς κραδασμούς την πολιτική του κρίση.

Οταν ο δανειολήπτης δεν μπορεί να εξυπηρετήσει το δάνειο, προσφέγει στην τράπεζα και ζητά νέο διακανονισμό, τον οποίο η τράπεζα συζητά και συχνά δίνει. Αυτό, άλλωστε, έχει θεσπιστεί με νόμο που ψήφισε η Κατούλη ως υπουργός Οικονομίας, χωρίς καμιά αντίρρηση από την τρόικα.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από τα παραπάνω (και πολλά άλλα, με κορυφαίο ντοκουμέντο την επιστολή Τούρα προς τους Μπαρόζο, Ραμπό, Σουλτς, Ντράγκι) είναι πως ο ΣΥΡΙΖΑ, παράλληλα με την κοινωνική δημαρχία, η οποία επιβάλλεται από την προοπτική νέων εκλογών, φιλοτεχνεί το προφίλ της «υπεύθυνης ευρωπαϊκής δύναμης», αντλώντας προγραμματικό υλικό από την παλαιάς κοπής σοσιαλδημοκρατία.

■ Απόψε αυτοσχεδιάζουμε

Το γνωστό έργο του Πιραντέλο διμιζει ο ΣΥΡΙΖΑ, από τότε που κατέστη κεντρικός παράγοντας του αστικού πολιτικού συστήματος. Μετά τον Στρατούλη ήρθε η σειρά του Γλέζου. Ο πρώτος είχε δηλώσει πως χρήματα για την ανάπτυξη θα βρεδούν μέσα από τη δέσμευση των καταδέσεων (εγγυημένων, βέβαια), αποκαλύπτοντας πλήρη άγνοια στοιχειωδών κανόνων λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, ο δεύτερος δήλωσε ότι το πρόβλημα δανεισμού του κράτους θα λυθεί μέσω δανεισμού από τους πολίτες. Οσοι έχουν πάνω από 20.000 ευρώ εισόδημα να δίνουν 100 ευρώ το μήνα δάνειο στο κράτος, λέει η... μεγαλοφυής πρόταση. Μάλιστα, για όσους έχουν είσόδημα έστω και ένα ευρώ πάνω από 20.000, η εισφορά θα μπορούσε να είναι υποχρεωτική, κατά τον Γλέζο.

Φυσικά, έγινε της τρελής. Τα αστικά ΜΜΕ έκαναν σημαία τις δηλώσεις Γλέζου, ενώ οι Συρίζιοι έσπευδαν πανικόβλητοι να στήσουν μια «Έπιτροπή Πολιτικής Επικοινωνίας», κυρίως από Συρίζιους δημοσιογράφους, με επικεφαλής το πρώην διευθυντικό στέλεχος του Συγκροτήματος Λαμπράκη Β. Μουλόπουλο. Η πρώτη αντίδραση του Γλέζου ήταν μια ανακοίνωση από το Γραφείο του, που μιλούσε για «ενδεικτικές προτάσεις του Μ. Γλέζου για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος», ενταγμένη στη «βασική λογική του ΣΥΡΙΖΑ», που είναι η «αναδιανομή του πλούτου». Πώς, όμως, μπορεί να γίνει αναδιανομή του πλούτου με υποχρεωτικό ομολογιακό δάνειο, που δα παίρνει ένα κατοστάρικο το μήνα από ένα ζευγάρι εργαζόμενων στο δημόσιο και το ίδιο ποσό από έναν τραπεζίτη μεγαλοκαπιταλιστή; Άσε που στους παλιότερους αυτό δύμισε τα «ομολογιακά δάνεια» της χούντας, που έπαιρνε με το ζόρι λεφτά από τους εργαζόμενους στο δημόσιο, δίνοντάς τους σε αντάλλαγμα κωλόχαρτα.

Η ανακοίνωση του Γραφείου του Γλέζου έλεγε ότι αυτού του τύπου ο δανεισμός «αποτελεί ένα μόνο μέτρο, σε αντικατάσταση το χαρατσιών και των άλλων δυσβάστακτων αντικοινωνικών μέτρων, ενταγμένο σε μια δέσμη μέτρων κοινωνικής προστασίας και ανάπτυξης». Αυτά το Σάββατο. Επειδή, όμως, οι σύντροφοί του στον ΣΥΡΙΖΑ άφησαν εντελώς ακάλυπτο τον Γλέζο, αυτός επανήλθε με προσωπική του δήλωση τη Δευτέρα (αφού, δηλαδή, παρήλθε ένα ολόκληρο διήμερο) στην οποία μιλούσε για «πανικό» και «τρόμο» αυτών «που κατάντησαν την Ελλάδα επαίτη της ΕΕ», οι οποίοι «φοβούνται το λαό και προσπαθούν να ανακόψουν την πορεία του προς την εξουσία» και γι' αυτό «επιτίθενται, διαστρεβλώνουν, πετούν λάσπη, κάνουν ό,τι μπορούν για να πλήξουν τον ΣΥΡΙΖΑ». Για την ταμπακέρα, βέβαια, δεν είπε τίποτα ο μαθητευόμενος μάγος του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι σύντροφοί του εξακολούθησαν να τον αφήνουν ακάλυπτο. Ισως κάποια στιγμή θγει να τον αδειάσει με στιλ ο Δραγασάκης, όπως έκανε με τον Στρατούλη (σε συνέντευξη στο «Βήμα»).

■ Φτηνιάρικες απατεωνιές

Προφανώς διεωρήθηκε σημαντική δήλωση της Ρένας Δούρου, εκλεγμένης βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, γι' αυτό και διανεμήθηκε από το Γραφείο Τύπου του ΣΥΝ. Η κ. Δούρου δήλωσε: «Απόρριψη της πολιτικής σκλήρυνσης λιτότητας της καγκελαρίου Μέρκελ συνιστά η ιστορική συντριβή των Χριστιανοδημοκρατών στο κρατίδιο Βόρειας Ρηνανίας – Βεστφαλίας την Κυριακή. Αυτή η ήτα, ύστερα από εκείνη του προέδρου Νικολά Σαρκοζί στη Γαλλία, σηματοδοτεί τη σταδιακή αλλαγή του ευρωπαϊκού τοπίου: πλέον ο κυρίαρχος λόγος της λιτότητας ρηγματώνεται ενώ την ίδια στιγμή οι πολίτες επιστρέφουν στις πλατείες της Ευρώπης, καθιστώντας το πρόταγμα μιας εναλλακτικής πολιτικής με έμφαση στην ανάπτυξη, την απασχόληση και την αιλληγεγύη, ακόμη πιο επιτακτικό». Στη συνέχεια, η λαλίστατη βουλευτής μίλησε για τη συγκέντρωση των «αγανακτισμένων στην Πούερτα ντελ Σολ της Μαδρίτης, για τις διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησης Μόντι στην Ιταλία και τις διαδηλώσεις στην Πορτογαλία και τη Βρετανία. Το μόνο που δεν μας εξήγησε η κ. Δούρου είναι πώς συνέβη και η ήττα του κόμματος της Μέρκελ στη Ρηνανία-Βεστφαλία συνοδεύτηκε από εκρηκτική άνοδο του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (μήπως αυτό το κόμμα είναι φιλεργατικό-φιλολαϊκό); από την άνοδο ακόμα και των λυσσασμένων νεοφιλελεύθερων των Βαστερβέλε-Ρέσλερ και από συντριβή του αδελφού κόμματος Die Linke, που έχασε τη μισή δύναμη του σε ψήφους και έμεινε εκτός Βουλής του κρατίδου.

Στο προηγούμενο εκτενές άρθρο της στήλης θέσαμε το ερώτημα αν μπορεί να υπάρξει μια «αντιμηνοιακή» κυβέρνηση, χωρίς να θίξει τον καπιταλισμό, και απαντήσαμε αρνητικά. Η ανάλυσή μας στηρίχτηκε κυρίως στη θεωρητική ανάλυση και δευτερεύοντας στις δύο πρώτες μετεκλογικές δηλώσεις του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Άλ. Τσίπρα. Εκτότε, οι τοποθετήσεις των ΣΥΡΙΖΑίων είναι τόσο πολλές και πολύ πιο αναλυτικές που δεν χρειάζομαστε στη θεωρητική ανάλυση. Οι άνθρωποι έχουν εκθέσει την ουσία της πολιτικής τους κι έχουμε καθήκον να την αποκαλύψουμε, γιατί χρησιμοποιούν δυο γλώσσες ταυτόχρονα. Μια γλώσσα προς τους παράγοντες της νότιας κεφαλαιοκρατίας και τους ιμπεριαλιστές της Ευρώπης, από τους οποίους ζητούν αποδοχή, διαβεβαιώνοντας ότι δεν πρόκειται να κάνουν οπιδήποτε που θα θέσει σε διακινδύνευση το καπιταλιστικό σύστημα, και μια γλώσσα προς τους Έλληνες εργαζόμενους και νέους, από τους οποίους ζητούν ψήφο, δηλαδή δύναμη για ν' αναβαθμιστούν στο εσωτερικό πολιτικό παιχνιδιού και να γίνουν

ταστροφικών επιλογών. Είναι βαθιά η πίστη μας ότι το πρόβλημα της κρίσης είναι ευρωπαϊκό, και άρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να βρεθεί η λύση».

Ούτε απειλές για καταγγελίες του Μνημόνιου και των δανεισμάτων συμβάσεων, ούτε υπανιγμοί για μονομερείς ενέργειες από μια «κυβέρνηση της Αριστεράς», ούτε πολεμικού τόνου, ούτε καταγγελία του νεοφιλελεύθερου μοντέλου και των πολιτικών ηγεσιών που το στηρίζουν (η «εσωτερική υποτίμηση» ήταν οι πιο σκληρές λέξεις που περιλαμβάνονταν στην επιστολή).

Φυσικά, οι πολιτικοί αντίποιοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν άφησαν την ευκαιρία να πάρει χαμένη. Δεν ήταν, βέβαια, ηλθού να μιλήσουν για υπαναχώρηση, βγαίνοντας στον ΣΥΡΙΖΑ από τ' αριστερά. Απλώς ανέδειξαν αυτά τα σημεία, για να στηρίξουν την «επίθεση φιλίας» που εξαπέλυσαν με την πρόταση για «οικουμενική» ή «κυβέρνηση εθνικής ευθύνης». Ενώ στους οπαδούς τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσαν (στο ψιθυριστό) για αναγκαίους πολιτικούς ελιγμούς, δημόσια δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν στοιχειωδώς πειστικά την κωλοτούμπα.

πρέπει και το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας να επανεξεταστεί. Δεν το λέμε μόνο εμείς, το λένε και δυνάμεις που παίζουν σημαντικό ρόλο στα ευρωπαϊκά πράγματα όπως ο νέος πρόεδρος της Γαλλίας κ. Ολάντ. Να διευκρινίσω για να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση επ' αυτού:

Επανεξεταση του πλαισίου στρατηγικής δεν σημαίνει επανεξεταση μόνο του μνημονίου, αλλά όλου του πλαισίου στρατηγικής. Τι σημαίνει αυτή τη τοποθέτηση; Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σκοπεύει να καταγγείλει το Μνημόνιο, αλλά προσβλέπει στην επικράτηση μιας ομοφωνίας στην ΕΕ, ότι η ακολουθούμενη πολιτική είναι αδιέξοδη! Και τι θα γίνει μέχρι να υπάρξει αυτή η ομοφωνία; Ο ΣΥΡΙΖΑ θα... προσπαθεί να τους πείσει! Αν αυτά σας θυμίζουν τον Σαμαράρα της περιόδου της αντιμηνοιακής ρητορικής, δεν κάνετε λάθος. Αυτά έλεγε ο Σαμαράρας, ακόμη και όταν μπήκε στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Διατηρώ το δι-

Προσκυνούν τον καπιταλισμό, εξαπατούν το λαό

κόμμα εξουσίας, ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ.

Την Πέμπτη 10 Μάη, μετά από παλινοδίες που κράτησαν σχεδόν ένα διήμερο, ο Τσίπρας απηγόρωνε μια επιστολή στη θεσμική ηγεσία της ΕΕ και της Ευρωζώνης (Μπαρόζο, Ρομπά, Σουλτς, Γιούνκερ και Ντράγκι). Ήταν η επιστολή με την οποία υποτίθεται ότι θα τους ανακοίνωνε πώς ο ΣΥΡΙΖΑ, αν σχηματίσει την «κυβέρνηση της Αριστεράς», θα καταγγείλει το Μνημόνιο και τη δανεισμάτων σύμβαση. Οπως σωστά επισημάνθηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», το μόνο για το οποίο δεν μιλούσε αυτή η επιστολή ήταν η καταγγελία του Μνημονίου και της δανεισμάτων σύμβασης. Το βασικό που πρέπει να επισημανθεί είναι πώς επρόκειτο για μια επιποτή προς την οποία εποτίθεται ότι θα τους ανακοίνωνε πώς ο ΣΥΡΙΖ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7
την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Εδωσε κατευθείαν, δηλαδή, το στόμα μιας υπεύθυνης δύναμης διαχείρισης, που δεν έχει πρόθεση να διασπεύσει την ευρωενωστική ιμπεριαλιστική τάξη.

Αμέσως μετά, όταν ο δημοσιογράφος ρωτά αν υπάρχει κίνδυνος εξόδου από το ευρώ, για τον οποίο ανησυχούν οι επενδυτές, ο Τσίπρας γίνεται πιο σαφής: «Δεν πιστεύουμε ότι θα ήταν μια θετική εξέλιξη για την Ελλάδα, αλλά και για όλη την Ευρώπη αν μια χώρα -η Ελλάδα εν προκειμένω- εβγαίνει από το ευρώ. **Στόχος δικός μας είναι να πείσουμε τους ευρωπαίους ότι το πρόγραμμα του Μηνυμούνου εκτός από βάρβαρο είναι και αναποτελεσματικό.** Οταν του θέτει ζήτημα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, ο Τσίπρας απαντά όπως ο Βενιζέλος όταν ήταν υπουργός Οικονομικών: «Η ανταγωνιστικότητα είναι ένα μέγεθος που επηρεάζεται από πολλούς διαφορετικούς παράγοντες πέραν του **εργασιακού κόστους**, επηρεάζεται φυσικά και από τους μισθών, αλλά **όχι μόνο από τους μισθών**.» Προσχωρεί, δηλαδή, με τον πιο χυδαίο τρόπο, στην κλασική οικονομική θεωρία των αστών περί «εργασιακού κόστους». Εμφανίζουν την τιμή της εργατικής δύναμης ως κόστος, ενώ αυτή δεν είναι παρά ένα μόνο μέρος της αξίας που παράγει ο εργάτης (το άλλο μέρος, το μεγαλύτερο συνήθως, κλέβεται με τη μορφή της υπεραξίας και μετατρέπεται σε κέρδος). Κι αμέσως μετά, ο Τσίπρας ψάλλει ύμνο στους καπιταλιστές επενδυτές: «Στην Ελλάδα είναι από τα σημαντικά προβλήματα που έχουμε και δυστυχώς, **πρέπει να κάνουμε σημαντικές μεταρρυθμίσεις ώστε να αποκτήσουμε ένα πιο ευνοϊκό περιβάλλον για επενδύσεις**, είναι ότι υπάρχει ένα κράτος διαφθοράς το οποίο πρέπει να καταπολεμήσουμε και οι επενδυτές γνωρίζουν ότι η επένδυσή τους δεν θα κοστίσει όσο πραγματικά πρέπει να κοστίσει αλλά θα πρέπει να δώσουν και κάποια χρήματα κάτω από το τραπέζι».

Αμέσως μετά η συνέντευξη πάει στο καυτό θέμα της επικαιρότητας. Ο δημοσιογράφος ρωτάει: «Πόσο μακριά είστε διατεθειμένος να πάτε στην Ευρώπη σας πει: ή κάνετε αυτό ή δεν παίρνετε τα λεφτά; Αν είστε πρωθυπουργός και σας ζητήσουν κάπι τέτοιο;». Η ντρίπλα του Τσίπρα είναι αντάξια ενός Μέση: «Καταφρήν να σας πα όπι είμαστε ιδιάιτερα ευτυχείς που μετά το εκλογικό αποτέλεσμα **έχουν αρχίσει να γίνονται ολοένα και πιο αποδεκτές λέξεις που πριν τις εκλογές ήταν σχεδόν απαγορευμένες**. Τώρα τις λένε οι αντίταλοί μας. Οπως για παράδειγμα **ή έννοια της αναδιαπραγμάτευσης ή έννοια της χαλάρωσης του Μηνυμούνου**, πράγμα που σημαίνει ότι αυτά που λέγαμε δεν ήταν παρανοϊκά. Πιστεύουμε ότι μπορούμε να πάμε μακριά γιατί το οφείλουμε τόσο στον Ελληνικό λαό όσο και στην ίδια την Ευρώπη. Εμείς **θελουμε καταφρήν να πείσουμε τους ευρωπαίους εταιρους μας, να πείσουμε τους ηγέτες της ΕΕ** ότι ακολουθούν μια λάθος συνταγή. Μια συνταγή που πρέπει να αλλάξει και αυτό απαιτεί σκληρή πολιτική διαπραγμάτευσης, πολιτική διαπραγμάτευσης μέσα στους θεσμούς της ΕΕ. Με ρωτάτε τι θα έκανα αν εί-

Προσκυνούν τον καπιταλισμό, εξαπατούν το λαό

χα τη δυνατότητα να είμαι πρωθυπουργός. Ναι θα πήγαινα στη Σύνοδο Κορυφής και θα τους έλεγα ότι αυτό το πρόγραμμα οδηγεί στην εξαθλίωση τον ελληνικό λαό και στην Ελλάδα υπάρχει Δημοκρατία και στην Δημοκρατία οφείλει κανείς να σέβεται την πεποιθηση των πολλών και οι πολλοί δεν θελουν να εφαρμόσουν αυτό το πρόγραμμα και αυτό πρέπει να το σεβαστείτε. Να κάπουμε στο τραπέζι να κουβεντιάσουμε για ένα άλλο πρόγραμμα για το καλό όλων μας (...) Αν τελικά δεν τους πείθαμε ενδεχομένως τα πρόγραμμα να ήταν τελικά πολύ δύσκολα. Άλλα όχι μόνο για την Ελλάδα. Θα ήταν δύσκολα συνολικά για την Ευρώπη (...) Συνεπώς εμείς προτίστως θελουμε να πείσουμε τους ευρωπαίους εταίρους και να τους πείσουμε να σεβαστούν αυτό που η Ελλάδα έχει προσφέρει τόσο στην Ευρώπη όσο και στον κόσμο: την ιδέα και την αξία της Δημοκρατίας. Πρέπει η Δημοκρατία να επιστρέψει στη χώρα που γεννήθηκε». Νομίζουμε ότι τα σχόλια περιττεύουν!

Κερασάκι στην τούρτα αυτής της αποκαλυπτικής συνέντευξης ήταν η άποψη Τσίπρα για τη Μέρκελ («Έχω την αίσθηση ότι η και Μέρκελ πολιτεύεται με το βλέμμα στραφμένο στους συντριπτικούς ψηφοφόρους της Γερμανίας και όχι ως μια πρωταριακή ήγετης της Ευρώπης») και ο θαυμασμός του για τον αμερικανό πρόεδρο Ρούζβελτ και το new deal. Βέβαια, αν γνώριζε λίγο από Ιστορία, θα γνώριζε ότι το new deal δεν έβγαλε τις ΗΠΑ από την κρίση. Το 1937 ήταν ο Ρούζβελτ που ανακοίνωσε σκληρά μέτρα λιτότητας και αύξηση της φορολογίας, προκειμένου να ισοσκελίσει τον αμερικανικό προϋπολογισμό, καθώς οι ΗΠΑ δέχονταν ένα δεύτερο κύμα «ύφεσης». Η βιομηχανική παραγωγή έπεισε και η ανεργία αυξήθηκε απότομα. Μόνο με την είσοδο των ΗΠΑ στον πόλεμο εξαλείφθηκε η «ύφεση» (λόγω της στρατιωτικού ήγετης της οικονομίας), ενώ η ανεργία έπεισε για πρώτη φορά κάτω από το 10% το 1941! Αυτό είναι το πρότυπο του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην ίδια συνέντευξη, ο Τσίπρας λειαίνει και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για τις τράπεζες: «Πρέπει να υπάρξει ένας δημόσιος πυλώνας ένας δημόσιος τραπεζικός πυλώνας και συνολικά το χρηματοπιστωτικό σύστημα να βρεθεί υπό δημόσιο ελέγχο. **Δεν μιλάμε για ένα σχέδιο κρατικοποίησης** όπου όλες οι τράπεζες θα ανήκουν σε έναν άνθρωπο και αυτός θα αποφασίζει. Οχι. Εμείς θελουμε έναν δημόσιο πυλώνο με διαφάνεια». Αυτά τα θέματα, όμως, αναλαμβάνει να τα διευκρίνισε ο «καθ' ύλην αρμόδιος», ο ιθύνων νους πίσω από τον Τσίπρα, Γ. Δραγασάκης, σε μια αποκαλυπτική συνέντευξη του στο «Βήμα» (13.5.12). Πριν απ' αυτή τη συνέντευξη, ο Δραγασάκης είχε δώσει μια πρόγευση με συνέντευξη του στο Real fm (11.5.12), στην οποία μεταξύ άλλων είπε: «Η έννοια της καταγγελίας είναι ένας πολιτικός όρος. Τι θα πει καταγγελλω; Υπάρχουν αρκετές συγ-

χύσεις. **Στη σκέψη τη δική μας δεν υπάρχει η έννοια της μονομερούς πράξης.** Δηλαδή, να βγούμε και μονομερώς να πούμε διαγράφουμε το χρέος, καταγγέλλουμε κ.λπ. Δεν είναι και λογικό να το πει κανείς αυτό. **Αυτό που θα γίνει είναι μία επαναδιαπραγμάτευση**, ένα πλαίσιο διαφορετικό μέσα στο οποίο θα θέσουμε τους δικούς μας στόχους. Από εκεί και πέρα (...) **όλο το πιθανό να κάνουμε και άλλο το πώς θα γίνει αυτό**.

Στο «Βήμα» ο Δραγασάκης ξεκαθαρίζει τα πράγματα περισσότερο: «Πρέπει να διευκρινίσω ότι δεν έχουν κατανοηθεί πλήρως οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. **Εμείς δεν μιλάμε για μονομερείς ενέργειες.** Αντιθέτως, αναγνωρίζουμε ότι έχουμε μια δομική αλληλεξάρπηση στην ΕΕ και γι' αυτό δεν μιλούμε για μονομερείς ενέργειες αλλά για επαναδιαπραγμάτευση των πάντων, εκτός και αν υποχρεωθούμε σε μονομερείς ενέργειες (...) Η λύση που έχουμε κατά νου είναι μια λύση που είναι προς διάφορος του ελληνικού λαού, αλλά και που **ευνοεί συνολικότερα την Ευρώπη**. Πρώτη μας επιδίωξη είναι να γίνει μια πανευρωπαϊκή επαναρρύθμιση των θεμάτων, η οποία να ευνοεί την αντιμετώπιση και του ελληνικού χρέους. Αν αυτό δεν υλοποιηθεί, τότε ως μόνη λύση στην παρούσα φάση θα πρέπει να ονομάζουμε μορατόριομ για το χρέος (...) Και εκεί πιθανότερα θα γίνει ένα θέμα διμερούς διαπραγμάτευσης, αν δεν βρεθεί ευρύτερη λύση».

Δεν παραλείπει να κάνει και την αυτοκριτική του ΣΥΡΙΖΑ ο Δραγασάκης, σε όψη διαχειριστικού και φιλελεύθερο (με την οικονομική έννοια του όρου) στιλ: «**Εμείς λέγαμε ότι αυτό που ονομάζεται ισχυρή ανάπτυξη είναι υπερχρεωμένη ανάπτυξη.** Προσωπικά, επιχειρηματολογικά όπως για κάθε ευρώ που παράγουμε δανειζόμαστε 2,5 ευρώ και μου απαντούσαν ότι δεν έχα δίκιο γιατί το συνολικό χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ στην Ελλάδα ήταν χαμηλότερο από την Ευρώπη. Το 30% του χρέους δημιουργήθηκε από τα εξοπλιστικά προγράμματα και ένα μεγάλο μέρος από τη φοροδιαφυγή. Αυτά ήταν πράγματα που ορισμένοι συνέβασαν ότι δεν ήταν επιτήρηση του πρόσωπου που είναι το ΔΝΤ μη σκεφτείτε ότι το προτείνει μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ». Συμπλήρωσε, μόλιστα, πως υπάρχει και η «δεύτερη εκδοχή του που είναι η διαπήρηση του ελέγχου από τους ιδιώτες, στην οποία περίπτωση θα περάσει υπό κρατικό ελέγχο η Τράπεζα της Ελλάδας».

Και ο Δραγασάκης, αναφερόμενος στο πι πρέπει να κάνουν οι τράπεζες με τους «ιδιώτες» που δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τα δάνεια, τάσσεται υπέρ των ρυθμίσεων (δυνατότητα που ήτην υπάρχει, με νόμο της Κατελή) και συμπλήρωνε με νόμημα ως άψογος νεοφιλελύθερος: «Σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι επειδή είναι δημόσιες οι τράπεζες θα πρέπει να χαρίσουν δάνεια, αλλά θα πρέπει να χαρίσουν δάνεια, αλλά θα πρέπει να βρεθούν κοινωνικά δίκαιες και οικονομικά βιώσιμες λύσεις».

Ακόμη και σε συνέντευξη του στο κομματικό ραδιόφωνο «Στο κόκκινο» (16.5.12), όπου θα περιμένει κανείς να είναι πιο προσεκτικός, ο Δραγασάκης ξεκαθαρίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλά για κοινωνικόποιούσε το ΠΑΣΟΚ την περίοδο 1974-81. Μπορεί και να τα καταφέρει, κανένας δεν μπορεί να το αποκλείσει. Ομως, όπως έλεγε ο Μαρξ παραπέμποντας σ

«Για την θέση του υπηρεσιακού πρωθυπουργού, σεβόμενοι το σκεπτικό του Προέδρου της Δημοκρατίας όπι πρέπει να είναι πρόσωπο με εμπειρία να διαχειριστεί τις σχέσεις μας με την ΕΕ, την εκπροσώπηση της χώρας μας στη Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες στις 23 του Μάιου, καθώς και την εκπροσώπηση της χώρας μας στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ 20-21 Μαΐου, προτείνουμε ένα πρόσωπο που πληροί αυτές τις προϋποθέσεις, που έχει την ανάλογη εμπειρία, τον κ. Γεράσιμο Αροενήν. Εναν έμπειρο πολιτικό, με θητεία σε όλα τα οικονομικά υπουργεία, με γνώση των αμυντικών ζητημάτων, αλλά και των ευρωπαϊκών συσχετισμάτων.»

Μ' αυτά τα λόγια παρουσίασε ο Τσίπρας, την περασμένη Τετάρτη, την υποψηφιότητα που λίγο πριν είχε υποβάλει για το πόστο του υπηρεσιακού πρωθυπουργού, στη σύσκεψη που έγινε στην πρεδρία της Δημοκρατίας. Παρέλειψε, όμως, ν' αναφέρει στη δήλωσή του αυτό που είχε πει προηγουμένως στη σύσκεψη του προεδρικού μεγάρου και έχει αποτυπωθεί στα πρακτικά. Είχε πει, προτείνοντας τον Αροενή, ότι «ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός πρέπει να πληροί όλες αυτές τις προϋποθέσεις και ταυτόχρονα να μπορεί στο πρόσωπό του να αντανακλάται και ο νέος συσχετισμός δύναμης που διαμορφώθηκε στις 6 του Μάη». Τι σήμαινε αυτό; Οτι ο Αροενής δεν είναι μόνο ένας έμπειρος πολιτικός που έχει τις προδιαγραφές που ζητούνται στην πατούλιας, αλλά είναι και πολιτικός που μπορεί να εκφράσει το εκλογικό αποτέλεσμα, δηλαδή την άνοδο των «αντιμνημονικών» δυνάμεων!

Αδίστακτοι εξουσιαστές

Ο Βενιζέλος του την έπεσε αμέσως, καπηγορώντας τον για Φημοθηρικό παιχνίδι. Και ως προς αυτό είχε δίκιο. Υπάρχει κονένας που να μην κατάλαβε ότι πίσω από την πρόταση για πρωθυπουργοποίηση του Αροενή κρυβόταν το κομπρεμί με τη σύζυγό του Λούκα Κατσέλη, για να προσχωρήσει η τελευταία στον ΣΥΡΙΖΑ, μετά το πατατάρακ που υπέστη στις 6 Μάη;

Παραβλέποντας, όμως, αυτή την πολιτικά σκοπιμότητα, ας σταθούμε μόνο στο πρόσωπο. Ποιος είναι ο Αροενής; Πρώην στελέχος διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών, τον έφερε στην Ελλάδα ο Α. Παπανδρέου και τον έκανε υπουργό του, «τσάρο της οικονομίας», όπως καθιερώθηκε στη δημοσιογραφική αργκό. Διαφέρωντας με το «σταθεροποιητικό πρόγραμμα» του 1985, διαγράφτηκε από το ΠΑΣΟΚ το 1986 και έφτιαξε δικό του κόμμα, το ΕΣΚ, με το οποίο δεν κατάφερε τίποτα, παρά την αμέριστη βοήθεια που του πρόσφερε η ηγεσία του Περισσού, που τότε έψαχνε συμμάχους από τη σοσιαλδημοκρατία, όπως κάνει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ετοι, το 1989, ο Αροενής απεκατέστησε τις σχέσεις του με τον Παπανδρέου και επανήλθε στο ΠΑΣΟΚ. Μετά την εκλογική νίκη του 1993 ορίστηκε υπουργός Εθνικής Αμυνας. Ακόμη και σήμερα καμαρώνει ότι είναι ο πρώτος Έλληνας υπουργός Αμυνας που επισκέφτηκε το Ισραήλ το 1995 και υπέγραψε με τον Γιτζάκ Ράμπιτ ουμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας Ελλάδας-Ισραήλ (πώς καμαρώνει μπορεί

να το διαπιστώσει κάποιος επισκεπτόμενος την προσωπική του ιστοσελίδα και διαβάζοντας πρόσφατες ομιλίες του, στα ελληνικά και τα αγγλικά).

Ομως, ο Αροενής έμελλε να μείνει στη μεταπολιτευτική ιστορία ως ο υπουργός Παιδείας του Σημίτη που κατέδασε την Παιδεία και βρέθηκε αντιμέτωπος με κύματα κινητοποίησεων των εκπαιδευτικών και των μαθητών. Από το Γενάρη μέχρι το Μάρτη του 1997 οι εκπαιδευτικοί πραγματοποίησαν μια από τις μεγαλύτερες απεργίες διάρκειας στην ιστορία της εκπαιδευσης. Τον Ιούνη του 1998 άγριες συγκρούσεις μεταξύ χιλιάδων διαδηλωτών εκπαιδευτικών και φοιτητών και ΜΑΤ έσπασαν μπροστά από 30 εξεταστικά κέντρα του ΑΣΕΠ. Ο Αροενής είναι αυτός που κατήργησε την επετερηδιά των εκπαιδευτικών και θεώρησε το πτυχίο τους ως ανεπαρκές προσόν για το διορισμό τους. Από το Νοέμβρη του 1998 μέχρι το Φλεβάρη του 1999 βρέθηκε αντιμέτωπος με το μεγαλύτερο κύμα καταλήψεων σε Λύκεια και Γυμνάσια (το κίνημα αυτό επαναλήφθηκε και την επόμενη σχολική χρονιά). Το «κάπος καλά Γεράσιμη», που φωνάζουν εν χορώ δεκάδες χιλιάδες μαθητές σε όλη την Ελλάδα, τον τελείωνε ουσιαστικά από την αστική πολιτική. Οι σημερινοί τριαντάρηδες ξέρουν πολύ καλά τι εστί Αροενής.

Αυτός είναι ο άνθρωπος που ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ πρότειναν ως υπηρεσιακό πρωθυπουργό, με την αθώα φράσουλα ότι πρόκειται για «έναν έμπειρο πολιτικό, με θητεία σε όλα τα οικονομικά υπουργεία,

με γνώση των αμυντικών ζητημάτων, ολλά και των ευρωπαϊκών συσχετισμών». Τι δείχνει αυτή η επιλογή; Οτι πρόκειται για αδίστακτους εξουσιαστές, για τυχοδιώκτες και αμφοραίστες. Φανταστείτε τι έχουν να κάνουν έτσι και κληθούν να διαχειριστούν την εξουσία ως κυβέρνηση.

ΥΓ1: «Η πρόταση του κ. Τσίπρα να ορισθεί ως υπηρεσιακός πρωθυπουργός ο Γεράσιμος Αροενής, δεν σημαίνει ότι η Κοινωνική Συμφωνία είναι παράρτημα οποιουδήποτε κόμματος ή ιδιοκτησία οποιουδήποτε στελέχους της», κάρφωσε τη συμπρόεδρο του σπηλαίου «Κοινωνική Συμφωνία» ο Χάρης Καστανίδης, που μετά τις εκλογές είχε αφωνία. Για να απαντήσει σε λίγο, εξίσου δηκτικά, η Κατσέλη: «Έπικρωτώ τη δήλωση του Χάρη Καστανίδη. Αποτελεί πληρωμένη απάντηση στους ισχυρισμούς του Ευάγγελου Βενιζέλου ότι η πρόταση ορισμού του Γεράσιμου Αροενή ως υπηρεσιακό Πρωθυπουργό είναι προϊόν πολιτικής συναλλαγής μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ». Καλά ξεμπερδέματα!

ΥΓ2: «ΣΥΡΙΖΑ αποκαθιστά Αροενή», ήταν ο τίτλος μικρού και «σεμνού» σχολίου του «Ριζοσπάστη», το οποίο αναφερόταν στην περίοδο 1996-2000, που ο Αροενής ήταν υπουργός Παιδείας του ΠΑΣΟΚ. Και η μικρή έκταση και η μετρημένη επιθετικότητα του σχολίου είναι εξηγήσιμα. Διότι ο Αροενής πέρασε και από τον Περισσό ως πολιτικός σύμμαχος.

Μισές αλήθειες

Δεν ήταν δύσκολο στον Αλ. Αλαβάνο να κάνει μερικές σωστές επισημάνσεις για το εκλογικό αποτέλεσμα και τις πολιτικές εξελίξεις των τελευταίων μηνών. Και βέβαια, παρά την επιτηδευμένη ουδετερότητα του μακροσκελούς άρθρου του, δεν είναι δύσκολο να διακρίνουμε τις προθέσεις του. Να ξεβρακώσει τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα ήθελε.

Αφού ξεκίνησε από τη σωστή διαπίστωση ότι στο πλαίσιο του σημερινού καπιταλισμού «δεν υπάρχει κανένα, απολύτως κανένα, περιθώριο σοσιαλδημοκρατικής πολιτικής, είτε με την Μέρκελ είτε με τον Ολάντ» κι ότι «για τα απλά, αλλά πρωταρχικά πρόγραμμα -να έχουν οι νέοι δουλειά, να μη πεινάν οι συνταξιούχοι- χρειάζονται επαναστατικές αλλαγές», ζήτησε από τον ΣΥΡΙΖΑ να πει όλη την αλήθεια στο λαό: «Οπι η έξοδος από το μνημόνιο οδηγεί στην έξοδο από το ευρώ».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, δεν πάσχει από πολιτικό οπορτουνισμό (και γ' αυτό δεν λέει όλη την αλήθεια στο λαό), αλλά από αστισμό: δεν έχει καμιά πρόθεση να διαφέρει τις σχέσεις με την Ευρωζώνη. Ο Αλαβάνος, όμως, μπορεί να μας εξηγήσει πώς με μοναδικό εργαλείο τη νομιματική πολιτική, εκτός Ευρωζώνης αλλά εντός ΕΕ, όπως προτείνει, χωρίς ανατροπή του καπιταλισμού, μπορεί να υπάρξει «οξιοπρέπεια και ευημερία» για τον ελληνικό λαό;

■ Σε ρόλο κοινού εκβιαστή ο Παπούλιας

Το πρώτο πράγμα που έλεγε ο Παπούλιας στους ηγέτες των αστικών κομμάτων με τους οποίους συσκέφθηκε (προφανώς για να γραφτεί στα πρακτικά) είναι πως η χώρα βρίσκεται σε τεράστιο εθνικό κίνδυνο και υπάρχει απειλή οικονομικής κατάρρευσης. Τους έδινε, μάλιστα, να διαβάσουν και μια επιστολή του Παπαδήμου, στην οποία ο τραπεζίτης πρωθυπουργός διεκτραγωδούσε την οικονομική κατάσταση. Οταν ο Καμμένος του ζήτησε να δημοσιοποιηθεί αυτή η επιστολή, ο Παπούλιας το απέκλεισε, λέγοντας ότι ο Παπαδήμος του έστειλε για δική του ενημέρωση.

Εκεί που ο Παπούλιας έδωσε ρέστα, ήταν στη συζήτηση με τον Κουβέλη. Χαρακτηρίζει τον Ιούνη «μήνα της τραγωδίας της Ελλάδος», λέει πως ενδεχομένως να μην προφθάσουμε να πάμε σε εκλογές γιατί θα «γεμίσουμε ερείπια», μιλά για «καταστροφή που επέρχεται» και για «χιονοστιβάδα που είναι σχεδόν μερικά μέτρα μακριά από εμάς» κ.λπ. Γιατί τα έλεγε όλ' αυτά; Ευελπιστούσε, μήπως, ότι θα κάμψει την αντίρρηση του Κουβέλη να μπει σε συγκυβέρνηση χωρίς τον ΣΥΡΙΖΑ; Ούτε ο Κουβέλης είναι αφελής ούτε ο Παπούλιας πρωτάρης για να θεωρεί τον Κουβέλη αφελή. Τα έλεγε όλ' αυτά τα καταστροφολογικά για να καταγραφούν στα πρακτικά και να λειτουργήσουν ως αρμός εκβιασμός επί του ελληνικού λαού, εκθέτοντας τα κόμματα που αρνήθηκαν τη συγκυβέρνηση. Επαξε, δηλαδή, ο Παπούλιας το πατινήδη της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, που εμφανίστηκαν σαν μια γροθιά στις διαπραγματεύσεις του προεδρικού μεγάρου, επειδή και ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος δε θέλουν εκλογές (για τους ίδιους λόγους).

■ Ψεύτες και στα μικρά

Βγαίνοντας από το προε

Πραξικόπημα και μούγκα

Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο ΣΥΝ ακύρωσε την προσπάθεια του Αλαβάνου και των συν αυτών να μετατρέψουν τον ΣΥΡΙΖΑ σε κόμμα, με τοπικές οργανώσεις και ταυτόχρονα μέλους; Ούτε τέσσερα χρόνια. Έχει σημασία να θυμηθούμε εν συντομίᾳ εκείνα τα γεγονότα.

Ο Αλαβάνος, έχοντας τη στήριξη ορισμένων συνιστωσών, επιχείρησε να μετατρέψει τον ΣΥΡΙΖΑ σε ενιαίο πολιτικό φρούριο (κόμμα), περιφρονώντας τον «μηχανισμό της Κουμουνδούρου», όπως αποκαλούσε τον ΣΥΝ, την προεδρία του οποίου είχε παραδώσει στον Τσίπρα. Μιλούσε τότε ο Αλαβάνος για μια «νέα πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία με πυρήνα τις δυνάμεις της Αριστεράς», η οποία θα διεμπόλιζε το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ επανέκαμψε και κέρδισε πανηγυρικά τις εκλογές του 2009, πριν απ' αυτό όμως ο Αλαβάνος είχε χάσει πανηγυρικά το παιχνίδι από το «πνευματικό του παιδί». Ο Τσίπρας τον νίκησε, έχοντας ως βασικούς συμμάχους τους «ανανεωτικούς» του Κουβέλη. Τον νίκησε έχοντας ως βασική θέση την αυτόνομη παρουσία του ΣΥΝ. Μάλιστα, για ένα μεγάλο διάστημα ο Τσίπρας και οι λοιποί ΣΥΝασπισμένοι δεν πατούσαν το πόδι τους στον ΣΥΡΙΖΑ.

Τώρα, ο Τσίπρας ανακοίνωσε τη μετεξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ σε κόμμα. Κάνει αυτό που πήγε να κάνει ο Αλαβάνος και τον πλέμησαν οι ίδιοι παρέα με τους «ανανεωτικούς», οι οποίοι αργότερα αποχώρησαν (πλην Παπαδημούλη) και έφτιαξαν τη ΔΗΜΑΡ. Προσέξτε, δεν μιλάμε για κάποιον νομικότικο ελγυμό ώστε ο ΣΥΡΙΖΑ να εμφανιστεί ως ενιαίο κόμμα και να πάρει το μπόνους των 50 εδρών του καλπονοθευτικού νόμου, έτσι και πάρει την πρωτιά. Αν επρόκειτο μόνο γ' αυτό, θα λέγαμε πως πρόκειται για μια καιροσκοπική πολιτική πράξη. Όμως πρόκειται για κάπι τηριούτερο.

Ο Τσίπρας βγήκε σε μια διαδικτυακή συνέντευξη στο ΑΠΕ και ανακοίνωσε τη μετεξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ «σε μια μεγάλη δημοκρατική αριστερή παράταξη». Οπως είπε, «αυτή είναι η εντολή του λαού». Και πρόσθεσε: «Ο ΣΥΡΙΖΑ της 5ης Μαΐου δεν υπάρχει πια. Σήμερα έχουμε ένα νέο ΣΥΡΙΖΑ και το αποτέλεσμα είναι το έναυσμα για μια ανασυγκρότηση του κόμματος. Η προσπάθεια αυτή έχει αρχίσει ήδη και χθες πραγματοποιήθηκαν προς αυτή την κατεύθυνση 70 ανοιχτές λαϊκές συνελεύσεις σε ολόκληρη τη χώρα». Κατά τον Τσίπρα, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πλέον μια νέα συνιστώσα, το λαϊκό που τον ψήφισε. Εποι, με βανοπαρτικό τρόπο επιχειρεί να ξεφορτωθεί και τις «συνιστώσες» και τον «μηχανισμό της Κουμουνδούρου». Είναι χαρακτηριστικό ότι κανείς δεν γνώριζε για την πρόταση «υπηρεσιακός πρωθυπουργός Αρσένης», πολλοί δε έπαθαν σοκ όταν την πληροφορήθηκαν από τα ΜΜΕ. Το αποφάσισαν ο Τσίπρας με την παρέα του, χωρίς να ρωτήσουν κανέναν άλλο.

Οι περιβόητες «συνιστώσες» δεν ρωτήθηκαν. Το κόμμα του Τσίπρα, που έχει οργανώσεις και όργανα, επίσης δε ρωτήθηκε. Η απόφαση πάρθηκε από μια μικρή ομάδα στελεχών περί τον Τσίπρα και φορέθηκε καπέλο σε όλους τους υπόλοιπους, οι οποίοι την αντιμετώπισαν με δημόσια μούγκα. Μόνο η νεοεκλεγείσα Νάντια Βαλαβάνη, στενή φίλη του Αλαβάνου, διαμαρτυρήθηκε γ' αυτή την εξέλιξη, αλλά κανείς δεν της έδωσε σημασία. Δεξιά κι αριστερά, βέβαια, ακούγονται διάφορα, όλοι βράζουν ενάντια στον πραξικοπηματισμό του Τσίπρα και της παρέας του, που «τα έχουν βρει με τους πρώτην Πασόκους», όμως δημόσια δεν μιλάει κανένας. Δεν μιλάει κανένας απ' αυτούς που μέχρι πρότινος σφάζονταν για ήσονος σημασίας ζητήματα.

Ο λόγος είναι προφανής. Είναι όλοι τους ζαλισμένοι από το όραμα της εξουσίας. Μύρισαν εξουσία και εγκατέλειψαν όλα εκείνα που μέχρι πρότινος παρουσίαζαν σαν ζητήματα αρχών και δημοκρατικής λειτουργίας. Το πιο προκλητικό είναι ότι την περασμένη Τετάρτη το βράδυ ο Τσίπρας εμφανίστηκε στη NET (σύλλογο συνέντευξη-αγιογραφία στον Κούλογλου) και τα 'χωσε στον Βενιζέλο, κατηγορώντας τον για αυτοκρατορικό σύνδρομο, επειδή διέλυσε τα όργανα του ΠΑΣΟΚ και αποφασίζει μόνος του!

Οχι, δεν μας ενδιαφέρουν οι εσωτερικές λειτουργίες στον ΣΥΝ και στον ΣΥΡΙΖΑ. Εχουμε, όμως, όχι απλώς δικαίωμα, αλλά υποχρέωση, να στηλιτεύουμε τον αντιδημοκρατικό, βανοπαρτιστικό, αρχηγοκεντρικό τρόπο λειτουργίας τους, που γίνεται στο όνομα της «εντολής του λαού», αποκλειστική ερμηνευτές της οποίας είναι προφανώς ο Τσίπρας και η παρέα του. Οταν συμπεριφέρονται έτσι απέναντι στο ίδιο τους το κόμμα, εκμεταλλεύμενοι την προεκλογική συγκυρία και τον κοινό όλων για εξουσία, φανταστείτε πώς θα συμπειφερθούν προς τον ελληνικό λαό.

Καμιά κυβέρνηση δε θ' ανακόψει την «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού

Σύμφωνα με το νόμο 4046/2012, που επικύρωσε το δρεπανηφόρο Μνημόνιο-2, και την Πράξη 6 του υπουργικού συμβουλίου, πετσοκόβονται το κατώτερο μεροκάματο και ο μισθός της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και καταργούνται στην ουσία οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας. Η κατακρεούργηση της ΕΓΣΣΕ άρχισε από τις 14 Φλεβάρη του 2012. Για τους εργαζόμενους άνω των 25 χρόνων το μεροκάματο μειώθηκε κατά 22%, ενώ γ' αυτούς που είναι κάτω των 25 χρόνων το μεροκάματο μειώθηκε κατά 32%. Ταυτόχρονα με την κατακρεούργηση του κατώτατου μεροκάματου, μειώθηκε το επιδόμα της κατώτατης ανεργίας και άλλα επιδόματα, στα οποία έχουμε αναφερθεί αναλυτικά σε προηγούμενα δημοσιεύματά μας.

Από τις 15 Μάρτιου, οι καπιταλιστές έχουν το δικαίωμα (κλείνουν τρεις μήνες από τη δημοσίευση του νόμου 4046/2012). Δεν μπορεί να ματαιώσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής, γιατί η Βουλή κλείνει και δεν μπορεί να εισαχθεί νομοσχέδιο που θα τροποποιήσει τη συγκεκριμένη διάταξη.

Η εφαρμογή αυτής της διάταξης (και όχι μόνον αυτής)

επιβεβαιώνει για μια φορά ακόμη τη θέση μας, ότι όχι μόνο η σημερινή υπηρεσιακή κυβέρνηση, αλλά και όποια κυβέρνηση προκύψει μετά τις επαναληπτικές εκλογές, δε θα θέλει και δε θα μπορεί να ανακόψει την κατακρεούργηση των δικαιωμάτων μας και την ολοκλήρωση της «κινεζοποίησης» της εργαζόμενης ελληνικής κοινωνίας.

Ο Α.Τσίπρας γνωρίζει τι προβλέπει ο νόμος 4046/2012 για τις Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις και λέει φέματα,

λο απόσπασμα, γιατί ο νεόκοπος αιστός πολιτικάντης Α. Τσίπρας ισχυρίστηκε κατά την έξοδο από το προεδρικό μέγαρο ότι «στην σημερινή σύσκεψη υπό τον πρόεδρο της δημοκρατίας ζητήσαμε η υπηρεσιακή κυβέρνηση να μην υλοποιήσει μέτρα που αφορούν σε περαιτέρω μειώσεις μισθών και συντάξεων!». Ας κάνουμε σύγκριση της διάταξης του νόμου 4046, που παραθέσαμε παραπάνω, και της άποψης του Α.Τσίπρα. Σύμφωνα με το νόμο 4046, από τις 15 Μάρτιου του 2012 οι καπιταλιστές έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν, άμεσα, στην εφαρμογή της διάταξης αυτής και να πετσοκόβουν τις αποδοχές που έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν, μέχρι να καθησυχάσουν τους εργαζόμενους. Μην ξεχνάτε, ότι όσο περνούν οι μέρες του ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας ανακαλύπτουν την ανόητη «ένων θυσιών» από τον εργαζόμενο ελληνικό λαό, αλλά... με αντίκρισμα!

Ας δούμε τώρα την τύχη του βασικού μισθού και μεροκάματου και των τεσσάρων επιδόματων. Καταρχάς, ο βασικός μισθός που θα χορηγείται μετά την κατάργηση των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων παγώνει μέχρι να μειωθεί η ανεργία κάτω από 10%. Μ' αυτό το δεδομένο, αντιλαμβάνεστε ότι θα περάσουν αρκετά χρόνια (κανείς δεν μπορεί τώρα να προβλέψει πόσα θα είναι αυτά) για να αρχίσει να αυξάνεται ο βασικός μισθός και το βασικό μεροκάματο.

Δεύτερο, παγώνει η αυξήση στα επιδόματα τριετιών, χρονοεπιδόματος, κλπ. για τον ίδιο λόγο. Αυτό σημαίνει ότι για τα χρόνια που θα περάσουν μέχρι η ανεργία να πέσει κάτω από 10% δε θα δίνονται οι αυξήσεις για τις νέες τριετίες που θα συμπληρώνουν οι εργαζόμενοι

Τρίτο, επειδή τα επιδόματα παιδιών δίνονται μέχρι να συμπληρώσουν τα 18 χρόνια ή τα 24 χρόνια όταν σπουδάζουν, αυτά θα χορηγούνται για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα και όχι εφόρου ζωής. Παραπέρα, αυτό το επιδόμα από

Βλάκας ή συνένοχος;

ΣΤις 15 Μάρτιου του 2012, ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Χουντής εξέδωσε ανακοίνωση, την οποία έστειλε στα ΜΜΕ, για να ενημερώσει ότι υπέβαλε ερώτηση στην Κομισιόν με την οποία ανέμεσα στ' άλλα ζητάει να μάθει, αν η Κομισιόν «γνωρίζει εάν στην Ελλάδα έχουν επιβληθεί πρόστιμα και κυρώσεις σε πολυεθνικές εταιρίες, τα τελευταία 10 χρόνια, που αφορούν φορολογικές παραβάσεις ενδοομιλικών συναλλαγών; Μπορεί να πληροφορηθεί για τα συνολικά ποσά των προστίμων και ποιες εταιρίες αφορούσαν». Ταυτόχρονα με την ερώτηση ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε στη δημοσιότητα και την απάντηση του συμβούλου της Κομισιόν.

Η ερώτηση αυτή του Ν. Χουντή δεν τιμά ούτε το κόμμα του, γιατί ζητά ενημέρ

Οι θέσεις εισακτέων δεν προσφέρονται για κοινωνική δημαγωγία

Αφού στραγγάλισαν τις εργατικές αιοκγένειες, μη έχοντας άλλο χαρτί κοινωνικής δημαργωγίας να παίζουν (και ενώ μύριζε έντονα κλίμα νέων εκλογών), τα κόμματα που οπαρτίζουν την κυβέρνηση του Παπαδήμ(ι)ου, αποφάσισαν να «προσφέρουν» στους εξανδραποδισμένους εργαζόμενους ένα μικρό «δώρο», διατηρώντας περίπου ίδιες με τέρυσι τις προσφερόμενες θέσεις εισακτέων για τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Πλην, όμως, το «δώρο» είναι σίγουρο ότι θα γίνει άδωρο, καθώς τα εργατικά νοικοκυρία αδυνατούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους πέραν της πόλης στην οποία κατοικούν, αφού τα ίδια αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης, με τα άνεργα μελη τους να ξεφυτρώνουν σα μανιτάρια και το εισόδημά τους να είναι είδος υπό εξαφάνιση. Πολλά επίσης παιδιά, προερχόμενα από χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα, θα δυσκολευτούν φέτος να συνοργανιστούν συνομιλικούς τους μαθητές, επειδή εξαναγκάστηκαν να στερηθούν τις υπηρεσίες προσφοράς «συνταγών επιτυχίας» από τα φροντιστήρια.

Τον ρόλο του κοινωνικά ευαίσθητου υποδύθηκε ο Μπαμπινιώτης, που ανακοίνωσε τον αριθμό εισακτέων, με τη δήλωση: «Φέτος, ο αριθμός εισακτέων κρίθηκε ότι δεν πρέπει να μειωθεί, ώστε να ανακουφισθεί σε περίοδο πρωτοφανούς κρίσης η ελληνική οικογένεια, στελνοντας τα παιδιά της στα δημόσια ΑΕΙ».

Για τους ίδιους λόγους κοινωνικής δημαργωγίας, αυξήθηκαν φέτος κατά 4.084 οι θέσεις για τους υποψήφιους των ειδικών κατηγοριών (πλούτεκνοι, τρίτεκνοι, υποψήφιοι με κοινωνικά κριτήρια, κλπ.), ενώ ήρθησαν και οι περιορισμοί σε δ', τι αφορά τα κριτήρια υπαγωγής στις κατηγορίες αυτές. Παράλληλα, δόθηκε αναδρομική ισχύ των νέων διευρυμένων κριτηρίων για τους απο-

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΣΑΚΤΕΩΝ ΑΚΑΔ. ΕΤΟΥΣ 2012-2013 ΣΕ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ, ΤΕΙ, ΑΣΠΑΙΤΕ							
Ακ. Έτος	Αριθμός εισακτέων	Πανεπιστήμια			ΤΕΙ/ΑΣΠΑΙΤΕ		
		Σύνολο	Γενική Σειρά	Ειδική Σειρά	Σύνολο	Γενική Σειρά	Ειδική Σειρά
2012-2013	76.094	44.381	37.500	6.881	31.713	26.470	5.243
2011-2012	74.440	41.920	37.745	4.175	32.520	28.655	3.865
Μεταβολή %		2.22	5.87		-2.48		

φίτους του ακαδημαϊκού έτους 2011, ο οποίοι πληρούν ή πληρούσαν τα νέα αυτά κριτήρια κατά την αποφοίτησή τους το 2011. Για τους υποψηφίους αυτούς προβλέπονται ειδικές θέσεις 3% επιπλέον του συνολικού αριθμού θέσεων εισακτέων.

Εποι, με την αύξηση των εισακτέων των ειδικών κατηγοριών, ο συνολικός αριθμός εισακτέων παρουσιάζεται κατά τι αυξημένος από πέρυσι (76.094 εισακτέοι φέτος από 74.440 υποψήφιοι πέρυσι), ενώ στις θέσεις των υποψήφιων Γενικής Σειράς παρουσιάζεται μείωση (ΑΕΙ: 37.500 εισακτέοι έναντι 37.745 πέρυσι, ΤΕΙ: 26.470 εισακτέοι έναντι 28.655 πέρυσι).

Στον παραπάνω αριθμό εισακτέων (76.094) προστίθενται και οι θέσεις για τις σχολές των καραβανάδων, των μπάτσων, τις σχολές εμπορικού ναυτικού και τις σχολές τουριστικών επαγγελμάτων.

Μπορεί ο υπουργός Παιδείας να παριστάνει τον κοινωνικά ευαίσθητο, ανακοινώνοντας τον ίδιο περίπτου αριθμό εισακτέων με τον περισσό, εμείς, όμως, οφείλουμε να θυμηθούμε ότι πέρυσι οι προσφερόμενες θέσεις μπήκαν στη λαιμητόμο του Μνημόνιου, σημειώνοντας μείωση ρεκόρ. Συγκεκριμένα κόπτηκαν 10.250 θέσεις σε σχέση με την ακαδημαϊκή χρονιά 2010-2011. Ο αριθ-

μός αυτός ήταν ο μικρότερος αριθμός εισακτέων τουλάχιστον της τελευταίας δεκαετίας, ενώ αφανίστηκαν από το χάρτη των μηχανογραφικών 24 Τμήματα ΤΕΙ και ένα Τμήμα ΑΕΙ (το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας του ΕΚΠΑ).

Φέτος, στην αγωνία τους να απορροφήσουν κάπως τους κραδασμούς της κοινωνικής αγονάκτησης, οι βαστάζοι του Μνημόνιου, αποφάσισαν να «αναστήσουν» 14 (από τα 24) Τμήματα ΤΕΙ, καθώς και το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας. Είναι, όμως, γνωστό -πέρα από τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, που μαστίζει τις εργατικές οικογένειες- ότι πολλές από αυτές τις θέσεις των ΤΕΙ, κυρίως της περιφέρειας, έμεναν χρόνια τώρα κενές είτε γιατί οι υποψήφιοι δεν τις προτιμούσαν, καθότι ήταν «ανυπόληπτες» στην αγορά εργασίας, είτε τις χρησιμοποιούσαν μόνο για να πετύχουν αναβολή της στράτευσης (οι άνδρες). Συνεπώς, ο αριθμός εισακτέων είναι λίγο-πολύ πλαστός, αφού είναι η «οροφή» των προσφερόμενων θέσεων, στην οποία μπορεί να μην αγγίζει κατ' ανάγκη και ο αριθμός των επιπτυχόντων, γιατί εκτός των οικονομικών αδυναμιών, που επιδρούν καταλυτικά πάνω στα «θέλω» των παιδιών των εργαζόμενων, ρόλο παιζουν και οι επι-

δόσεις των υποψήφιων, που εξαρτώνται από τις τορπίλες των θεμάτων «διαβαθμισμένης δυσκολίας».

Το υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε ότι φέτος αναμένεται να πάρουν μέρος στη φετινή κατάταξη εισαχθέντων (με συμμετοχή στις πανελλήνιες εξετάσεις ή με την κατηγορία του 10% υποβάλλοντας απλά μηχανογραφικό), περίπου 120.632 υποψήφιοι. Αυτοί θα διεκδικήσουν 76.094 θέσεις, πρόγμα που σημαίνει ότι αμέσως-αμέσως τίθενται εκτός νυμφώνος 44.538 υποψήφιοι. Δεκάδες χιλιάδες, δηλαδή, νέοι θα δουν τα όνειρά τους για πανεπιστημιακή μόρφωση (τάση που ως τώρα, τουλάχιστον, παραμένει ισχυρή στους κόλπους της εργαζόμενης κοινωνίας) να γκρεμίζονται, λόγω των συμπληγάδων των πανελλήνιων εξετάσεων, των ισχυρότατων ταξικών φραγμών που αυτές ορθώνουν μπροστά τους, που καταντούν εν τέλει ανιπέρβλητοι για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Γ' αυτό, ειδικά στις μέρες που που οι εργαζόμενοι τα έχουν χάσει όλα, αξίζει να προβληθεί δυνατά το αίτημα για Ελεύθερη Πρόσβαση, μαζί με την κατάργηση όλων των αξιολογικών κρίσεων και εξετάσεων, ως μέρος του γενικότερου αιτήματος της Μόρφωσης και Δουλειάς για όλους.

Σύμφωνα, τώρα, με τους υπολογισμούς του υπουργείου Παιδείας, οι 76.094 θέσεις διοιτήνονται ως εξής:

– Ποσοστό 90% των θέσεων των ΤΕΙ, της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε., των Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης στους υποψηφίους ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Α') που θα λάβουν μέρος στις πανελλήνιες εξετάσεις των τεσσάρων μαθημάτων. Το ποσοστό αυτό θα διεκδικήσουν 21.141 περίπου εν δυνάμει υποψήφιοι ημερήσιων ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Α').

– Ποσοστό 20% των θέσεων των ΤΕΙ, της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε., των Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης στους υποψηφίους Εσπερινών ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β'), που θα λάβουν μέρος στις πανελλήνιες εξετάσεις των δύο μαθημάτων.

– Ποσοστό 1% των θέσεων των ΤΕΙ, της ΑΣΠΑΙΤΕ και των Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης στους υποψηφίους Εσπερινών ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β'), που θα λάβουν μέρος στις πανελλήνιες εξετάσεις των δύο μαθημάτων.

– Ποσοστό 1% πέρα από τον αριθμό εισακτέων, διατίθενται για τους μαθητές και αποφοίτους των Εσπερινών Γενικών Λυκείων καθώς και τους υποψηφίους Εσπερινών ΕΠΑΛ (ΟΜΑΔΑ Β'), που θα λάβουν μέρος στις αντίστοιχες πανελλήνιες εξετάσεις της Δ' τάξης των Λυκείων. Γιούλα Γκεσούλη

■ Φοιτητικές Εκλογές 2012

Υποτονικό κλίμα, μικρότερη συμμετοχή και πτώση των ΔΑΠ - ΠΑΣΠ

Τα τελευταία χρόνια αυξάνεται η αδιαφορία των φοιτητών για τις φοιτητικές εκλογές. Φέτος, όπως ήταν αναμενόμενο, λόγω των συνεχών εξελίξεων στην κεντρική πολιτική σκηνή και την ενασχόληση δλων με αυτές, το ενδιαφέρον ακόμα και των ιδιων των κομματικών φοιτητικών παρατάξεων ήταν αισθητά περισσόν. Οι φετινές εκλογές δε θύμιζαν σε τίποτα τις «ένδοξες» στιγμές του παρελθόντος.

Στα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών οι συχετισμοί ως προς τη σειρά κατάταξης παρέμειναν οι ίδιοι, όμως είναι χαρακτηριστική η ομοιότητα των τάσεων με αυ-

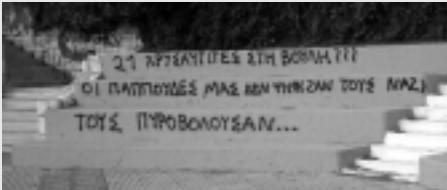
ΚΟΝΤΡΑ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

«Στον καταραμένο τόπο τον Μάγι βρέχει» έλεγαν οι παλαιότεροι κάτοικοι αυτής της γνωνίας γης, που κατά τον ακροδεξιό Πάνο Καμμένο (πι; Πλύθηκε και εντάξει; Ξεχάστηκαν όλα;) γέννησε ό,τι υπάρχει στον ορατό και αόρατο κόσμο. Σ' ένα τόπο που αυτές τις μέρες βρέχει όχι μόνο τοξικό νερό αλλά και εξελίξεις. Η... σοφία του παπούούλη

δεν κατάφερε να δώσει τη Σολομώντεια λύση κι έτσι οι βροχές (τουλάχιστον των εξελίξεων) θα παραπλανούνται στη δερινή περίοδο. Άλλωστε πόσοι και ποιοι πηγαίνουν πλέον για τα μπάνια του λαού; Όλοι παρακολουθούμε και πάρα κάωμα ωδούμε τα μπάνια στις αστικές κολυμπήθρες, τις ψυχρολουσίες της εργατικής τάξης, τα νούμερα στις δημοσιοποίσεις και τα νούμερα σε δηλώσεις-συναντήσεις, νούμερα γενικώς και ευγενικώς. Προ πάντων ο πωλητικός πολιτισμός...

«Εχει την ικανότητα να υποκύψει σε κάθε ξένη επιδραση, ενώ στα λόγια της αντιστέκεται. Καταφέρνει να συνδύσει την δημοκρατική φρασεολογία με τις πιο ολγαρχικές ιδέες. Εχει την ειδικότητα να φάνεται πως επιτίθεται όταν υποχωρεί, και πως υπερασπίζεται αυτούς που προδίδει. Ξέρει να χειρίζεται δεξιοτεχνικά έναν επιφανειακό αντίπαλο και να σπρώχνει στην απελπισία έναν υποθέμενο σύμμαχο. Ξέρει να παίρνει στην αποφασιστική στιγμή το μέρος του δυνατού εναντίον του πιο αδύνατου. Ξέρει να το βάζει στα πόδια, αλαλάζοντας όλο δράσος και στόμφο. Και μέχρι σήμερα, η φιλία του υπήρχε πάντοτε το προμήνυμα μιας σίγουρης καταστροφής (Karl Marx - «Σκιαγράφηση του Palmerston»).

Αφήνουμε καμένους, πικραμένους, κυβερνήσεις τύπου Μόντι ή τύπου Μόντι Πάιδονς και υπενδυμένουμε ότι την Τρίτη ο Αλέκος Αλαβάνος θα σβήσει 62 κεράκια. Το γεγονός ότι τα εν λόγω γενέδλια συμπίπουν με την παγκόσμια ημέρα βιοποικιλότητας δεν φάνεται να απασχολεί σημειολογικά κανέναν...

Δεν μας παραξενεύει η ένταξη της Θεσσαλονίκης στο δίκτυο μαρτυρικών πόλεων, ειδικά αν κοιτάζουμε την πολιτική και ιστορική πορεία της τρεις τελευταίες δεκαετίες. Με την ευκαιρία, υπενδυμένουμε ότι η περιβόητη «μαύρη τρύπα» (1997-2007) του δήμου της συμβασιεύουσας... σταθεροποιήθηκε στα 51,4 εκατομμύρια ευρώ, όπως φάνεται από την παραπομπή σε δίκη «για κακουργητικές πράξεις» του πρώην δήμαρχου και άλλων δεκαεφτά από.

Επίσης δεν μας παραξενεύουν ούτε οι αγωνιώδεις προσπάθειες του χρέος Χειριχέρ η κρατηθεί στο προσκήνιο. Καθ' οδόν για το σχεδιασμό της επόμενης κωλοτύμπας, το «ροζ όφαμα του κ. Τσίπρα» και «ο τέταρτος γύρος κατάληψης και συντριβής της αστικής δημοκρατίας» είναι φράσεις που δεν ακούς καθημερινά και σίγουρα δύσκολα τις ακούς από αυτούς που έγιναν χαλιφήδες στη δέση του χαλιφή καναλάρχη και του ΛαΟΣ.

«Αιώνες δεν απόστασες να γέρνεις σαν το νωδρό το βόδι στο ζυγό / να σου δερζουν άλλοι ό,τι εσύ σπέρνεις, αργούς να τρέφεις στάζοντας ιδρό; / Να χύνεις αίμα αυτούς για να πλουταίνεις, να τους υψώνεις σκύθοντας στη γη / κι εσύ να λαχταράς, να μη χορταίνεις και το πικρό σου το ξερό ψωμί» (Κ. Χατζόπουλος - «Ένα παραμύθι»)

Μπορεί να μην μας παραξενεύουν τα παραπάνω, υπάρχει όμως κάτι που δεν μπορεί να προσπεραστεί. Αυτό είναι το γεγονός ότι το αεροπλάνο που μετέφερε τον Φρανσουά Ολάντ για να πάει στο ραντεβούδάκι (μπρορ) με την Μέρκελ χτυπήθηκε από κεραυνό! Με δεδομένη και τη στάση-υμβολή μέρους της γαλλικής αριστεράς στην εκλογή του, δεν θα μπορούσαμε να παραμείνουμε ούτε στιγμή αδιάφοροι. Κι έτσι παρατίσαμε τις δουλειές μας (ευτυχώς είναι πολύ λίγοι όσοι έχουν ακόμα τέτοιες) και συγκαλέσαμε έκτακτη σύνοδο με (συντρόφους και μη) επιστήμονες, με δρησκευόμενους, σημειολόγους, οιωνοσκόπους, μέντοιμους και άλλους διαπρεπείς του χώρου και προσπαθήσαμε να εξηγήσουμε το φαινόμενο. Τα αποτελέσματα δα ανακοινωθούν μαζί με εκείνα για την αποχώρηση του Δημήτρη Χριστόφα, μόλις ολοκληρώσουμε τη σχετική σύζητηση.

Είπαμε για τον «ύντροφο» Χριστόφα και διμηδήκαμε παλιότερη (μα πάντα επίκαιρη) εγγραφή στο Εδικό Κοτσανολόγιο που -όπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας- τηρεί παλαιόδεν, σχεδόν παϊδιόδεν, η Κοκκινοσκουφίτσα: «Μέσα στο νέο έτος (1992) είναι ενδεχόμενο να βρεδεί λύση στο κυπριακό» έλεγε ο επίτιμος (ένας είναι ο επίτιμος) σε δηλώσεις του στη Θεσσαλονίκη στις 18-1-1992.

«Πρέπει να ανατρέψουμε από πάνω μέχρι κάτω αυτό τον παρακαμένο κόσμο που έχει γίνει ανίκανος και στέρος. Πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσουμε την ατμόσφαιρά μας και να μετασχηματίσουμε εντελώς το περιβάλλον όπου ζούμε, γιατί διαφθείρει τα ένστικτα μας και τη δέληση μας και περιορίζει την ευφύΐα μας. Το κοινωνικό μας ζήτημα πάρειν καθαρά της μορφή της ανατροπής της κοινωνίας» (Francisco Ferrer).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 16η συνεδρίαση

Παρασκευή 11.5.12

Εμφανίστηκε τελικά και κατέθεσε το πρώτην ακρεντικό της Αντιτρομοκρατικής, ο Δ. Χωριανόπουλος, προφρανώς επειδή φοβήθηκε μήπως το τρομοδικείο διατάξει τη βίαιη προσαργαγή του. Θυμίζουμε, ότι ο πρόεδρος Χ. Βρυνιώτης από κοινού με τον εισαγγελέα προσπάθησαν αρχικά να μην εμφανιστεί ο Χωριανόπουλος στο τρομοδικείο. Οταν, όμως η συνήγορος Ι. Καρανδρέα υπενθύμισε στον εισαγγελέα ότι αρχικά είχε δεχτεί το αίτημα των συνηγόρων για την κατ' αντιπαράσταση εξέταση, αυτός περιορίστηκε να επαναλάβει τον προηγουμένο ισχυρισμό του, ότι μετά την κατάθεση Χωριανόπουλου δεν χρείαζεται να ξανακληθούν οι προηγηθέντες μάρτυρες.

Επειδή πρόεδρος και εισαγγελέας έχουν πάθει... μόνημη αμνησία, θυμίζουμε ότι ο Δ. Χωριανόπουλος κλήθηκε από το δικαστήριο να καταθέσει ως «πληροφοριοδότης» του φευδομάρτυρα ασφαλίτη Π. Χηνόπουλου.

Οιμως δεν ρωτήθηκε καθόλου απ' αυτούς,

προς έλεγχο των ισχυρισμών Χηνόπουλου.

Αφού δεν καλούνται οι τέσσερις προηγηθέντες φευδομάρτυρες σε κατ' αντιπαράσταση εξέταση με τον Χωριανόπουλο, καταρέουν οι ισχυρισμοί του Χηνόπουλου (είχε πει ότι τις πληροφορίες που κατέθεσε τις γνωρίζε από τον Χωριανόπουλο) και το τρομοδικείο πρέπει να μην πάρει υπόψη του την κατάθεση Χηνόπουλου.

Στο τρομοδικείο κατέθεσε και ο πατέρας του Χ. Χοτζημελάκη, ο οποίος, ανάμεσα στ' άλλα σημαντικά που ανέφερε, αποκάλυψε ότι ποτέ δεν του έδωσαν τα κλειδιά από το σπίτι, όπως φευδομάρτυρα ασφαλίτη της Χηνόπουλου. Οιμως δεν ρωτήθηκε καθόλου από τους παραβάτες το παραθύρο και την πόρτα για να εισβάλουν στο σπίτι, ενώ στη συνέχεια έφυγαν και άφησαν το σπίτι ανοιχτό και εκτεθειμένο στους πάντες.

■ 17η συνεδρίαση

Τετάρτη 16.5.12

Στη συνεδρίαση αυτή ολοκληρώθηκε η διαδικασία εξέτασης των μαρτύρων του κατηγορητήριου και δεδομένου ότι οι κατηγορούμενοι παραιτήθηκαν από την εξέταση μαρτύρων υπεράσπισης (σύμφωνα με δήλωση του Χ. Τσάκαλος, Γ. και Μ. Νικολόπουλος εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τη δήλωση και δήλωσαν ότι οι ίδιοι δε θελουν τίποτ' άλλο από τον πολιτικό κρατούμενο μάρτυρα. Στη συνέχεια, οι συνήγοροι υπεράσπισαν στον πρόεδρο του τρομοδικείου τα αιτήματα που έχουν υποβάλει, όπως η κατ' αντιπαράσταση εξέταση του Π. Χηνόπουλου με τους άλλους φευδομάρτυρες της Αντιτρομοκρατικής και οι κλήσεις ως μαρτύρων του πρώην υφυπουργού Σ. Καλαφάτη, της Λ. Κατσελή και του στελέχους της Αντιτρομοκρατικής Τζωάτη. Ο Φρ. Ραγκούσης υπενθύμισε στον πρόεδρο Χ. Βρυνιώτη ότι το δικαστήριο με προηγουμένη απόφασή του είχε δεχτεί να καλέσει και το στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής Ι. Φραγκίσκο, κάτι που δεν έγινε ως τώρα, ενώ δεν δέχτηκε να τον καλέσει μετά τη νέα υπενθύμιση που του έγινε. Ο εισαγγελέας Ι. Λιακόπουλος πρότεινε να απορριφθούν όλα τα αιτήματα των συνηγόρων, με επιχειρήματα που δεν αντέχουν στην παραμικρή κριτική. Ειδικά το επιχειρήμα του για την απόρριψη των αιτήματος κλήσεως της Λ. Κατσελής έπειτας κάθε όριο. Δήλωσε ότι εφόσον ήρθε οι αιτήματα της Λ. Κατσελής, δεν χρειάζεται να έρθει και η Λ. Κατσελή. Αντιλαμβάνεστε σε ποια εποχή μας γυρίζει ο εισαγγελέας μ' αυτό το «επτεχίρημα».

Η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή, 25 Μάη.

Να μην εκδοθούν στην Ιταλία οι πέντε αγωνιστ

Η ξεφτίλα της αστικής πολιτικής

Από το βράδυ της περασμένης Τρίτης, για τον Καμμένο ισχύει το «όσο περισσότερο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου». Βγήκε τηλεφωνικά σε όλα τα κανάλια για να πει πως αυτός δεν έδωσε κανένα έγγραφο στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, πως δεν υπάρχει έγγραφο, πως είναι πλαστό, πως του στήσανε προβοκάτσια και δεν συμμαζεύεται. Ο Παπούλιας έβαλε τους ανθρώπους της προεδρίας να τον διαψεύσουν και ο Καμμένος δεν τόλμησε να διαψεύσει τη διάψευση, επιμένοντας να λέει τα ίδια και τα ίδια, εν ξάλλω καταστάσει. Ομως, ακόμα και αν διέψευδε την προεδρία, τον διαψεύδουν τα ίδια τα πρακτικά που η προεδρία έδωσε στη δημοσιότητα. Ο Καμμένος παρακαλεί τον Παπούλια να διαβιβάσει στους υπόλοιπους πολιτικούς αρχηγούς τις θέσεις του κόμματός του, ο Παπούλιας του ζητά τον κατάλογο των προτάσεων του και ο Καμμένος απαντά «ευχαρίστως να τον δώσω στη Γραμματεία σας σε μια επιστολή».

Αποχωρώντας, ο Καμμένος παρέδωσε το κείμενο στον Παπούλια, με τη βεβαίότητα (όσο λίγος!) ότι θα μείνει κρυφό. Μόνο που ο Σαμαράς είχε κάθε λόγο να τον κάψει και μάλλον αυτός είναι που τον έκαψε, διαρρέοντας το χαρτί στον Χατζηγιολάου. Λέγεται

(από πλευράς ΝΔ), ότι είχε προηγηθεί το Σαββατοκύριακο έντονο παρασκηνιακό παζάρι ανάμεσα στον Καμμένο και τον Σαμαρά, με διαιτητή τον Καραμανλή. Ο Καμμένος παζάρευε μόνος του, χωρίς να έχει ενημερώσει τους Ζώδες, Μαρκόπουλους και σία. Γ' αυτό και οι τελευταίοι εξεπλάγησαν όταν πληροφορήθηκαν το περιεχόμενο του συγκεκριμένου έγγραφου και δεν ήξεραν τι να πουν. Προφανώς, μετά τις αντιδράσεις όλων αυτών, ο Καμμένος αναγκάστηκε να υπαναχωρήσει και να γίνει προσωπικά ρόμπτα περιφέρομενος πληρεφωνικά από κανόλι σε κανόλι και διαψεύδοντας τα αδιάψευστα. Μιλούσε για «πλαστογράφους», φωτογραφίζοντας τη ΝΔ, ενώ την ίδια στιγμή έλεγε πως «δεν ξέρει» αν κάποιος συνεργάτης του έστειλε το έγγραφο στην προεδρία της Δημοκρατίας, η οποία επέμενε ότι το έγγραφο είναι γινήσιο (άλλωστε, φαίνεται ότι το έγγραφο στάλθηκε από το fax της προεδρίας στα κόμματα, κάποιο από τα οποία το διέρευσε).

Το Βατερόλι ήρθε στη σύσκεψη της 15ης Μάη, όπου βρέθηκαν μαζί Σαμαράς, Βενιζέλος, Τσίπρας, Κουβέλης και Καμμένος. Σαδιστικά ο Σαμαράς επανήλθε στο θέμα, επικαλούμενος τον παριστάμενο Παπούλια που τον επιβεβαίωνε στο ακέραιο, ενώ ο

Καμμένος παραμιλούσε, πότε μιλώντας για πλαστογραφία (ο Πρόεδρος την έκανε; ρωτούσε ο Σαμαράς) και πότε για μπέρδεμα που έγινε. Θύμιζε παϊδάκι που έχει πετάξει τη γυάλια με το γλυκό, είναι γεμάτο σιρόπια και επιμένει ότι δεν έκανε τίποτα!

Και βέβαια, ο Καμμένος έγινε ρόμπτα όχι μόνο γιατί διαπραγματεύονταν σχηματισμό κυβέρνησης με εκείνους που υποτίθεται ότι δεν θα συνομιλούσε «ούτε νεκρός», αλλά και γιατί παζάρευε και συγκεκριμένα υπουργεία και κρατικά πόστα (και στο Σενάριο Α και στο Σενάριο Β

που περιλαμβάνει το έγγραφό του). Το πόσο θα του κοστίσει βροχυπρόθεσμα αυτή η ξεφτίλα δεν το ξέρουμε, γιατί οι ψηφοφόροι είναι γενικά ζολισμένοι. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ΝΔ θα κάνει αυτό το θέμα σημαία των επιθέσεών της κατά του Καμμένου, όπως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μικροπρόθεσμα ο Καμμένος πρέπει να θεωρείται τελειωμένος. Εξάλλου, αυτός ήταν πάντοτε. Το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος φριγουράρει σήμερα ως αρχηγός κόμματος του 10% αποτελεί ένδειξη της ξεφτίλας της αστικής πολιτικής.

Εφιαλτική καταστολή

Πρώτα τους κατέβρεξαν οι μάνικες του Καμίνη, μετά ήρθαν οι μπάτσοι και τους μπουζούριασαν και μετά ανέλαβε η εισαγγελία που τους απήγγειλε τις κατηγορίες της αντίστασης και της απειθείας. Ο λόγος για λίγους ακτιβιστές από δυτικοευρωπαϊκές χώρες, που είχαν οργανώσει την «Πορεία στην Αθήνα» και είχαν κατασκηνώσει στο Σύνταγμα με υπνόσακους.

Κανέναν δεν ενοχλούσαν, κανένας δεν τους πλαισίωντες πληγείστηκαν από το περιστό «κίνημα των ογανωτισμάνων». Πιο εξοργιστική, όμως, από τη στάση του Καμίνη, που διέταξε την εκκένωση, και των μπάτσων, που την εκτέλεσαν, ήταν η στάση της εισαγγελίας. Ολοι είδαμε από την τηλεόραση ότι οι μπάτσοι έπαιρναν σηκωτούς τους ανθρώπους, χωρίς αυτοί να προβάλλουν καμιά αντίσταση. Η συγκεκριμένη κατηγορία, όμως, μπήκε για να λειτουργήσει τρομοκρατικά. Ακόμα και να στέκεσαι κάπου, θα σε φορτώσουμε με ένα από τα βαρύτερα πλημμελήματα. Και πώς συμβιβάζονται παράλληλα οι κατηγορίες της απειθείας (που προϋποθέτει άρνηση συμμόρφωσης χωρίς βία) με την αντίσταση (που προϋποθέτει δύσκολη βίας κατά κρατικών οργάνων); Εχουν ξεπεράσει κάθε όριο καταστολικής αυθαιρεσίας.

Απορροσανατολισμός, πλαστά διλήμματα και αυταπάτες

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ.**

Ο Περισσός, τουρουφιλισμένος από το εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά και αποφασισμένος να μην αλλάξει τακτική (και να ήθελε ν' αλλάξει, δεν προλάβαινε), ακόμα κι αν δει το ποσοστό του να πέφτει, έμεινε έξω από το παιχνίδι, φροντίζοντας παράλληλα να καταδικεύει τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό του ΣΥΡΙΖΑ. Είτε λόγω πολιτικής επιλογής είτε κοτ' ανάγκη, εναπόθετει τις ελπίδες του στο μέλλον, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ θα έχει ξεμασκαρευτεί στα μάτια όσων τον ψήφισαν. Είναι αποκαλυπτικά, πάντως, τα πρακτικά της συζήτησης της Παπαρήγη με τον Παπούλια, με τον Παπούλια να της θυμίζει τη συμμετοχή του Περισσού στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα και την Παπαρήγα ν' απαντά ότι «ήταν άλλη περίοδος εκείνη», ενώ ο «σήμερα είναι ανοιχτές πολλές πλήγες! Ο Παπούλιας, σαδιστικά σχέδιον, επανήλθε στο θέμα (προφανώς για να καταγραφεί στα πρακτικά) και ανάγκασε την Παπαρήγα να συμφωνήσει ότι «η συμβολή του ΚΚΕ εκείνη την εποχή ήταν πάρα πολύ σημαντική». Η Παπαρήγη, χωρίς να θέσει καθόλου ζήτημα αρχής για τη συμμετοχή στις αστικές κυβερνήσεις, επέμεινε ότι ο Περισσός τότε μπήκε στην κυβερνήση «για να μην παραγραφεί το σκάνδαλο». Ο Παπούλιας, όμως, μιλούσε για τη δεύτερη κυβερνήση, την «οικουμενική» με πρωθυπουργό τον Ζολώτα, όταν δεν υπήρχε θέμα παραγραφής του σκανδάλου. Ανέφε-

ρε, μάλιστα, πως όταν ο Φλωράκης επισκέφτηκε τον Παπανδρέου στο νοσοκομείο, ο τελευταίος είπε στον Παπούλια ότι είναι «πολύ ευτυχής», γιατί «τα βρήκε με τον Χαρλαού!»

Ο Καμμένος κατάφερε μέσα σε λίγες μέρες ν' αποδείξει ότι είναι το απόλυτο τίτοτα. Ο Σαμαράς κατάφερε να του τη φέρει, διαφέροντας την πρότασή του για «εθνική κυβέρνηση», την οποία άφησε στον Παπούλια, χωρίς να ξέρουν τίποτα τα υπόλοιπα στελέχη του κόμματός του, και τον οδήγησε στο δημόσιο εξευτελισμό. Το πόσο θα του κοστίσει αυτό εκλογικά δεν είμαστε σε θέση να το εκτιμήσουμε. Δεν έχει και σημασία εξάλλου. Το «φαινόμενο Κάμμενος» είναι ίσως το χαρακτηριστικότερο σημάδι της κρίσης της αστικής πολιτικής.

Πώς θα πάμε στις εκλογές; Με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ να ρίχνουν τους τόνους της μεταξύ τους αντιπαράθεσης και να την πέφτουν στον ΣΥΡΙΖΑ, στον Καμμένο και λιγότερο στη ΔΗΜΑΡ. Σ' αυτό θα έχουν βοήθεια από τα αστικά ΜΜΕ, τα οποία δεν φοβούνται τον ΣΥΡΙΖΑ ως δύναμη ανατροπής, αλλά φοβούνται το «χάος» που ενυπάρχει στον ΣΥΡΙΖΑ, τον σαλταδορισμό και τον τυχοδιωκτισμό που χαρακτηρίζει την ηγετική του ομάδα. Φοβούνται να διασπολευτεί η σταθερότητα την οποία θέλουν ν' αποκαταστήσουν. Το παιχνίδι θα παίζεται σε δύο ταμπλό: στο ένα θα αναδεικνύουν τις «προσαρμογές» που έχει

κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στον «προγραμματικό» του λόγο, για να δείχνουν ότι διοιγούνται «ρεαλιστές» όταν πλησιάζουν στην έξουσία και στο άλλο θα χτυπάνε τις αντιφάσεις και τις ανακολουθίες, δείχνοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ακόμα ωρίμος για να κυβερνήσει.

Μένει να δούμε αν η τακτική του μαστίγιου και του καρότου, που ακολουθούν οι παράγοντες της ΕΕ (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 9) θα κλίνει υπέρ του καρότου. Οι πρώτες δηλώσεις, μετά το οριστικό ναυάγιο της διαδικασίας συγκρότησης κυβέρνησης και την αναγγελία νέων εκλογών, δείχνουν περισσότερο «φαιστόγιο», αλλά δεν είναι βέβαιο αν αυτό θα συνεχιστεί, δεδομένου ότι εξοργίζει τον ελληνικό λαό και μπορεί να φέρει το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Το βέβαιο είναι ότι τα αστικά ΜΜΕ θα παιζούν αυτή τη φορά πολύ έντονα το παιχνίδι των εκβιασμών και της καταστροφολογίας, για να στηρίξουν τα ετοιμόρροπα μαργαζιά της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Τα ψευτοδιλήμματα θα δίνουν και θα παίρνουν σε καθημερινή βάση, παράλληλα με την επαναφορά σε «λογικά» πλαίσια των ελπίδων που θα καλλιεργεί η ξέφρενη δημαρχική προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ. Τα ψευτοδιλήμματα προορίζονται να τρομάξουν τους «νοικοκυραίους» (δεν είναι τυχαίο ότι ξαναθυμήθηκε τη λέξη ο Σαμαράς), ενώ οι ελπίδες (που θ' αποδειχτούν φρούδες) προορίζονται για τον ελεγχό τω

**Οι αστοί πολιτικοί
αρχηγοί δεν κράτησαν
ούτε τα προσχήματα και
έστειλαν ξεκάθαρο
μήνυμα για την επόμενη
μέρα, επιλέγοντας για
πρωθυπουργό τον
Πικραμένο...**

Είναι γνωστό ότι κάθε αθλητική επιτυχία χρησιμοποιείται από την αστική τάξη. Η κατάκτηση από τον Ολυμπιακό του τίτλου του πρωταθλητή Ευρώπης στο μπάσκετ (την αποφράδα Κυριακή 13 Μαΐου) έδωσε την ευκαιρία στον αστικό εσμό να μας σερβίρει ξανά τις παπάρες του για το ελληνικό φιλότιμο, την αδάμαστη ελληνική ψυχή που στα δύσκολα αποσαλώνεται και τα βγάζει πέρα και για την ανωτέροτη των Ελλήνων. Το γεγονός ότι το final-4 έγινε στην Ισταμπούλ ανέβασε ακόμη περισσότερο το εθνικιστικό κρεσέντο ορισμένων και αν οι οπαδοί του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού δεν είχαν σπάσει τα κεφάλια τους έξω από την Αγία Σοφία, ήταν ικανοί να μας πουν ότι ο μαρμαρωμένος βασιλιάς δάκρυσε από την επιτυχία των ερυθρόλευκων. Ευτυχώς, το final-4 έγινε κατά τη διάρκεια των προσπαθειών των πολιτικών αρχηγών, να σχηματίσουν κυβέρνηση, με αποτέλεσμα το πανηγυρικό κλίμα να περιοριστεί χρονικά και να μην πάρει το όλο θέμα μεγάλες διαστάσεις.

Εκτός όμως από τις μετεκλογικές διαδικασίες, υπήρξε και ένα ακόμη γεγονός που δεν επέτρεψε στους αστούς κονδυλοφόρους να προπαγανδίσουν την ερυθρόλευκη επιτυχία. Ο αρχηγός και πρώτο βιολί του Ολυμπιακού, Βασιλης Σπανούλης, είχε υποσχεθεί στο συμπαίκτη του Πέρο Αντίτης ότι, στην περίπτωση που η ομάδα τους κατακτούσε την Ευρωλίγκα, θα έβγαζαν μαζί μια φωτογραφία με τη σημαία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Αμέσως μετά τον τελικό και τα πρώτα επινίκια, οι δυο πράχτες φωτογραφήθηκαν στα αποδυτήρια και πολύ σύντομα η φωτογραφία έκανε το γύρω των Βαλκανίων. Ο Αντίτης είχε κατηγορηθεί από τα ΜΜΕ της χώρας του, γιατί σε δηλώσεις του μετά την κατάκτηση του τίτλου είχε αναφερθεί στη χώρα του με τη λέξη FYROM (προφανώς γιατί έπρεπε να ακολουθήσει το πρωτόκολλο της FIBA, που απαγορεύει την έκφραση πολιτικών απόψεων) και όχι Δημοκρατία της Μακεδονίας. Είναι προφανές, ότι ο ερυθρόλευκος πράχτης, με τη δημοσιοποίηση της φωτογραφίας, προσπάθησε να δώσει

KORAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μια αποστομωτική απάντηση στους επικριτές του. Στη FYROM χρησιμοποιήσαν προπαγανδιστικά τη συγκεκριμένη φωτογραφία και στη χώρα μας επικράτησε μια νευρικότητα και χλιαρές φωνές διαμαρτυρίας. Οι δημοσιογράφοι δεν μπορούσαν να κατηγορήσουν ευθέως τον ηγέτη της ερυθρόλευκης ομάδας για ανθελληνική στάση, γιατί φοβήθηκαν ότι θα έρθουν σε ρήξη με τους ερυθρόλευκους οπαδούς, ενώ ταυτόχρονα έπρεπε να μειώσουν τους ύμνους για την αδιύλωτη ελληνική ψυχή των παιχτών του Ολυμπιακού, που δεν τοίριαζαν με τη φωτογραφία. Ρίχνοντας μια ματιά στο διάδικτυο, ήταν φανερό ότι το θέμα υποβαθμίστηκε και κυριάρχησε η άποψη ότι δεν υπάρχει θέμα και ότι η φωτογραφία ήταν απλά και μόνο το αποτελέσμα ενός στοιχήματος ανάμεσα στους δυο ερυθρόλευκους παίχτες. Μόνο ορισμένα φασιστικά sites προσπαθούσαν να πείσουν τους αναγνώστες τους για την «προδοτική» ενέργεια του Σπανούλη.

Αν και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν πολυσυμπαθούμε τον αρχηγό του Ολυμπιακού, γιατί μετά τον Παναθηναϊκό αποφάσισε να συνεχίσει την καριέρα του στους ερυθρόλευκους, ανέβηκε μερικούς πόντους στην εκτίμηση της στήλης, αφού με την πράξη του βοήθησε να γλιτώσουμε σε μεγάλο βαθμό από τις πατριωτικές κορώνες που συνοδεύουν κάθε διεθνή επιτυχία των ελληνικών ομάδων.

Κος Πάππας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Είνοι γνωστό ότι οι αστοί πολιτικοί έχουν «γραμμένο» τον ελληνικό λαό. Το πρώτο αυθόρυμη σχόλιο που έκανε η στήλη, όταν άκουσε ότι ορίστηκε υπηρεσιακός πρωθυπουργός ο Παναγιώτης Πικραμένος, ήταν η λέξη tragic. Φανταζόμαστε τον Πικραμένο να πηγαίνει σε συμβούλιο κορυφής, για να διαπραγματευτεί με τους ευρωπαίους «εταίρους» και το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι «πού πας ρε Πικραμένε». Αφήνοντας για όλους τα πολιτικά σχόλια για τον υπηρεσιακό πρωθυπουργό, θ' ασχοληθούμε μαζί του για ένα καθαρά αθλητικό θέμα. Ο Παναγιώτης Πικραμένος, ως αντιπρόεδρος

του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε βάλει φρένο στην κατασκευή του γηπέδου της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια, κάνοντας εισήγηση για αρνητική απόφαση, με το επιχεί-

ρημα ότι η κατασκευή του γηπέδου και των εμπορικών χώρων γύρω απ' αυτό θα είχε σοβαρές επιπτώσεις για τον οικιστικό ιστό της πόλης. Ομως, δεν ήταν το ίδιο ευαίσθητος για την υπόθεση του Μουσείου της Ακρόπολης, στην οποία το ΣΤΕ έκρινε ότι δε συντρέχουν λόγοι ματαίωσης της ανέγερσης. Είναι σήγουρο ότι πολύ δύσκολα θα μπορέσει να πάρει για καφέ ή για ούζο στη Νέα Φιλαδέλφεια και να γλιτώσει από μια υποδοχή τύπου Αδωνι Γεωργιάδη (αν και δε νομίζουμε ότι ένας μεγαλοαστός από τζάκι θα επέλεγε τη Νέα Φιλαδέλφεια για βόλτα).

ΥΓ2: Αν και δεν το δέχεται η παναθηναϊκή μας συνείδηση, θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι ήταν μεγάλη επιτυχία η κατάκτηση του final-4 από τους ερυθρόλευκους. Ο Ολυμπιακός πήγε στην Ισταμπούλ με τις λιγότερες πιθανότητες από τις άλλες τρεις ομάδες, κατάφερε στον ημιτελικό να μπλοκάρει τη Μπαρτσελόνα και στον τελικό να γυρίσει ένα χαμένο παιχνίδι (έχανε με 19 πόντους, δώδεκα λεπτά πριν τη λήξη) κόντρα στην ΤΣΣΚΑ που ήταν και το απόλυτο φαβορί. Παρά το γεγονός ότι το μπάσκετ που έπαιξαν οι ερυθρόλευκοι δεν διεκδικεί ποιοτικές δάρψεις, και στα δυο παιχνίδια εδειξαν ότι είναι μια ομάδα με σαφή αγωνιστικό προσανατολισμό και με έναν προπονητή που, επειδή έσειρε από μπάσκετ, έχει καταφέρει να βρει λύσεις και να αξιοποιήσει στο έπακρο τις ικανότητες των παιχτών του. Η κατάκτηση της κορυφής του ευρωπαϊκού μπάσκετ από τους ερυθρόλευκους είναι έργο του Ιβκοβίτς και δεν χρειαζόταν να έσειρε κάποιος πολύ μπάσκετ για να καταλάβει ότι πήρε την ταυτότητα από τους προπονητές της Μπαρτσελόνα και της ΤΣΣΚΑ. Ειδικά στο παιχνίδι με τη ρωσική ομάδα, ρισκάρισε να υποστεί η ομάδα του μια μεγάλη συντριβή, όταν αποφάσισε να βγάλει από το παιχνίδι τον Σπανούλη και τον Πρίντεζ και να εμπιστευθεί τους πιτσιρικάδες της ομάδας, ενώ η διαφορά ήταν κοντά στους

■ Τιμ Μπάρτον Dark Shadows

Η καινούρια ταινία του Τιμ Μπάρτον είναι εμπνευσμένη από την ομώνυμη αμερικανική σειρά στα τέλη της δεκαετίας του '60. Πρόκειται για ένα παραμύθι, στο οποίο ο Μπάρναμπας Κόλινς (που έπειτα από μάγια έγινε βαμπίρ) επιστρέφει το 1972, ύστερα από 200 χρόνια, στην έποιησή του και συνειδητοποιεί ότι η αυτοκρατορία που είχε χτίσει παραποταίει. Αποφασίζει να πάρει δραστικά μέτρα, όλα έρχεται αντιμέτωπος με τα φαντάσματα του παρελθόντος που τώρα έχουν μετατραπεί σε δυσλειτουργικά πρόσωπα στην ταραγμένη πραγματικότητα της Αμερικής του 1972.

Εξαιρετική σκηνοθεσία του Μπάρτον, με την κλασική μαύρη-γκόθικη αισθητική του, διανθισμένη με στοιχεία '70s. Ιδιαίτερο χιούμορ, με ήρωες καρικατούρες που μπλέκονται σε τραγελαφικές καταστάσεις, με κριτική διάθεση απέναντι στην κουλτούρα και την αισθητική των '70s. Αυτά τα στοιχεία, όμως, δεν είναι αρκετά για να συνθέσουν μια ταινία ουσίας, ειδικά όταν πρόκειται για τον Μπάρτον, ο οποίος στο παρελθόν έχει δώσει, μέσω των αλληγοριών του, οξιόλογα δεήματα γραφής. Η τελευταία του ταινία, ένας φόρος τιμής στα νεανικά τηλεοπτικά του βιώματα, αξίζει μόνο αν τη δει κανείς σαν ένα απλό παραμυθάκι. Άλλα και σαν παραμύθι είναι αρκετά προβλέψιμη και κάπως κουραστική. Ο Μπάρτον όλο και περισσότερο αναπαράγεται και «αναπνέει» μέσα στο προσωπικό του σύμπαν, θύμα των στιλιστικών λεπτομερειών και του επουσιώδους.

Την περασμένη Πέμπτη ξεκίνησε το Ταινιόραμα 2012 στον κινηματογράφο Αστυ. Με υπότιτλο «Αναμνήσεις ενός κινηματογραφιστή» και 126 ταινίες σε 42 ενότητες, το Ταινιόραμα είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να δούμε ταϊνίες κλασικές –και μη– που δεν έχουμε δει. Η σημερινή ενότητα «Στήγματα πολέμου» περιλαμβάνει τις ταινίες «Δίκη της Νυρεμβέργης» του Κράμερ, «Ευρόπα» του Τριέρ και «Ο άνθρωπος του Βερολίνου» του Ριντ. Ακολουθούν ταινίες με πολύ διαφορετικές θεματικές και αφιερώματα σε σκηνοθέτες όπως ο Γκοντάρ και ο Μπουνιουέλ. Το αναλυτικό πρόγραμμα του Ταινιοράματος μπορείτε να το βρείτε αναλυτικά στο Ιντερνετ.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Erst kommt das Fressen. Dann kommt die Moral (Πρώτα να γεμίσει το στομάχι, κι ύστερα η ηθική θέση να 'χει)

ΣΥΡΙΖΑ: όπου λαλούν τέτοιοι κοκόροι, ποτέ δεν ξημερώνει

«Χάιλ Coca Cola!» (X. Μύλλερ: «Die Hamletmaschine»)

«Αναγούλα» (από το ίδιο έργο)

Σύριζα, τσίπριζα, τσίριζα, ξύριζα (κάποιες σκέψεις)

Εκλογές και γέλασε ο (κάθε) πικραμμένος...

Συνέντευξη Τσίπρα στον Κούλογλου: τα πέπλα της Σαλώμης πέφτουν ένα-ένα

◆ Νάκμπα ήττα/καταστροφή, νακάμπα συνδικάτο...

◆ «Δεν σε αγαπώ, δε σε μισώ,/ είπε ο φυλακισμένος στον ανακριτή;/ Η καρδιά μου είναι γεμάτη/ απότι δεν σε αφορά. Η καρδιά μου έχειλίζει/ από άρωμα φασοκομηλιάς, είναι οιδώα,/ λαμπτερή, γεμάτη,/ δεν έχει χρόνο για δοκιμασίες./ Οχι,/ δεν σ' αγαπώ Ποιος είσαι για να σ' αγαπώ;/ Είσαι κομμάτι από μένα, είσαι συναίσθηση για τοσάι,/ ενός νεύ ή βρωχνάδα, ένα τραγούδι, για να/ σ' αγαπώ;/ Μα την αιχμαλωσία μισώ κι όχι εσένα./ Ετοι είπε ο φυλακισμένος στον ανακριτή;/ Τα συναισθήματά μου δεν σε αφορούν./ Τα συναισθήματά μου είναι η δική μου νύχτα.../ Η νύχτα που κάτω από τα μαξιλάρια, είναι/ ελεύθερη/ από μετρική και ρίμες!» (Μ. Νταρουΐς: «Λά αχαμπούκα, λα ακροχούκα» - από την «Κατάσταση Πολιορκίας» - στην πρόσφατη απεργία πείνιας των παλαιοιστινών πολιτικών κρατουμένων στις σιωνιστικές φυλακές).

◆ Περαιτέρω φτωχοποίηση θελεί ο Μ. Γλέζος (του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, των άλλων δημοκρατικών δυνάμεων).

◆ Τους (αναγνώστες του) δουλεύει κανονικά ο Ριζοσπάστης (16-5-12): ενάντια στην χαλυβοαπεργία η Χρ. Αυγή (αλλά ο Κασιδιάρης «ποτέ» δεν δήλωσε τη συμπαράστασή του στη... φάση).

◆ Και ο σοσιαλισμός του... 21ου αιώνα παρών – στο πλάι του ΣΥΡΙΖΑ.

◆ Ωστε ΔΕΝ σε ενδιαφέρει αν τα... συριζαϊκά ΜΑΤ θα δέρνουν ΕΜΑΣ, Γιαννάκη; (Εχει ο καιρός γυρίσματα...).

◆ Πάντως η... λαϊκή ΔΞΙΑ (εν δυνάμει σύμμαχος Τσίπρα και ΚΟΕ) πρωτοβουλιάζεται...

◆ Στη συνεύρεση επισηγελματικού και ερασιτεχνικού (ερασιτεχνισμού) πτοι βαραίνει πόσο;

◆ «Μίστερ Ντάλλες/ γιατί να σας το κρύψουμε;/ Ή ζωή είναι πολύ ακριβή στη χώρα μας./ Παραδείγματος χάρη,/ δεν μπορείτε ν' αγοράσετε παρά

Εικόνη Κάλλινγ:

Αλεξάνδρεια (1908)

Αιχμάλωτοι του κοινοβουλευτικού κρετινισμού (2012)

μονόχα εκατό δράμια κρέας/ αρνί της Αγκυρας/ με 23 σεντς/ ή δυο οκάδες ξερά κρεμμύδια/ ή κάπι λίγο παραπάνω από μια οκά φραγκές/ ή ακόμα μισή πήχυ σάβανο/ ή... μιαν ανθρώπινη υπάρξη στα εικοσιδύο της χρόνια/ έναν άνθρωπο/ αγορασμένο για ένα μήνα ολάκερο/ και που δεν του λείπει τίποτα/ ούτε το στόμα, ούτε η μύτη, και που έχει τα χέρια και τα πόδια του/ έναν άνθρωπο χαμένο μες στη χακί ομοιομορφία και τα μυδράλια/ έτοιμο/ να σκοτώσει ή να σκοτωθεί./ Φοβισμένον ισως σαν ένα κουνέλι/, το ίδιο ισως σοφόν όπως η γη και θαρραλέο σαν τη νεότητα/. Ισως υποτοχτικό σαν το νερό/ που παίρνει το σχήμα του βαρελιού

ή της στάμνας/. Ισως για πρώτη του φορά/ να βλέπει τη θάλασσα,/ ίσως αγοπάει στα δάση το κυνήγι/ ή ίσως έχει αφήσει την καρδιά του/ σε μια κοριτσιότικη παλάμη./ Κι όμως, μίστερ Ντάλλες, είναι ακόμα κάπι/-βέβαια εντελώς ασήμαντο-/ που δε σας το 'παν μέχρι τώρα:/ Αυτός ο φαντάρος που σας τον πουλάνε για 23 σεντς/ ΥΠΗΡΧΕ/ πολύ πιριν φορέσει τη στολή που του δώσατε/ ΥΠΗΡΧΕ, σαν άνθρωπος ΥΠΗΡΧΕ (κι αυτό θα σας φανεί ίσως αστείο)/ πιριν, κι ακόμα πιριν/ εσείς βαφτίσετε τις "Πολιτείες" σας ΥΠΗΡΧΕ σκυμμένος πάνω στ' αλέτρι του/. Ναι, μίστερ Ντάλλες/ όταν ήταν ένα χωράφι ακόμα όλη η Νέα Υόρκη

Στο σπίτι του κρεμασμένου...

Σφόδρα ενοχλήθηκε ο κ. Μπογιόπουλος, δημοσιογραφικό γκεσέμι του Περισσού και μας το είπε από τη στήλη του την περασμένη Πέμπτη: «Το γεγονός, όμως, ότι ο κ. Τσίπρας για τη θέση του υππρεσιακού πρωθυπουργού αποδέχτηκε ακόμα και τον κ. Παπαδήμο, δηλαδή τον μέχρι χτες "δοτό τραπεζίτη πρωθυπουργό", αυτό σε ποια "αριστερή" αρχή ανταποκρίνεται και ποια "ριζοσπαστική" συνέπεια αναδεικνύει;...».

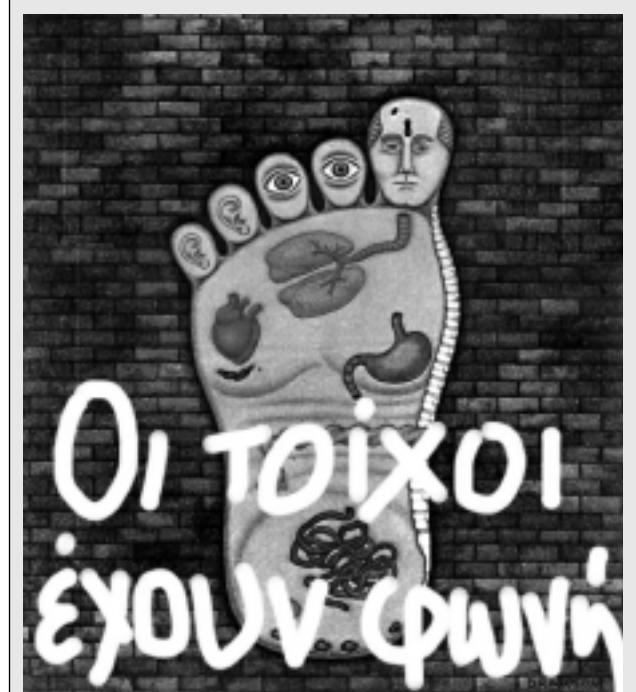
Μιλάνε, ωρέ Μπογιόπουλε, για σκοινί στο σπίτι του κρεμασμένου; Δεν διάβασες στα πρακτικά τι είπε η Παπαρήγα στον Παπούλια, όταν τον συνάντησε (σόλο); «Κοιτάξτε, εμείς το συζητήσαμε στο Κόμμα. **Δεν έχουμε αντίρρηση να μείνει και η σημερινή Κυβέρνηση με εξαίρεση κάποια υπουργεία που προβλέπει ο νόμος να μην είναι». Και λίγο μετά: «**Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να μείνει η Κυβέρνηση όπως είναι**». Και στη σύσκεψη της Τετάρτης με όλα τα κόμματα: «Κύριε Πρόεδρε, στην κατ' ιδίαν συνάντηση που κάναμε, παρότι δεν ήταν αυτό το αντικείμενο της συζήτησης, σας είχα πει **αν μπορούσε να μείνει η παρούσα κυβέρνηση ως υππρεσιακή** και χωρίς να κάνει κάποια πράξη».**

σας/ ΑΥΤΟΣ έχτιζε θόλους μολυβδοπελεκητούς/ πλατειούς κι απέραντους σαν το γαλάζιο ουρανό/, άνθιζε το μετόξι μες στα χέρια του σαν της Προύσσας τα περβόλια/ λάξευε το μάρμαρο λες και υφαίνε/ έριχνε πάνω από τις όχθες των μεγάλων πτωταμών/ ουράνια τόξα – γέφυρες με σαρανταδύο καμάρες/. Ναι, μίστερ Ντάλλες/ όταν στη γλώσσα σας οι λέξεις: λευτεριά, δικαιοσύνη, αδερφοσύνη/ δεν είχαν πάρει αικόμη νόημα και σκοπό/ ΑΥΤΟΣ πολέμαγε ενάντια στην αδικία/ ΑΥΤΟΣ: Για να μαζέψει όλους μια μέρα σε δείπνο αδερφικό/ και να τους πει: "Ολα είναι κοινά σήμερα/ δλα – έξω από τα σχελια της αγαπημένης"/ ΑΥΤΟΣ βάδισε στη μάχη πίσω απ' τον Μπεντρεντίν/ ΑΥΤΟΣ ο Χασάν ο εργάτης, ο Μεχμέτ ο χωρικός, ο Άλη ο δάσκαλος.../ Με τη γροθιά τους όρθια σα βράχο/ Λοιπόν, μίστερ Ντάλλες, έτσι έχουν τα πράγματα/. Κι υπάρχουν κι άλλα αικόμα κι άλλα.../ Να προσέχετε! Το φτηνό το κρέας τα σκυλιά το τρώνε/ και μη σας ξαφνίσει/ αύριο τη μέρα του ισολογισμού/ αν δείτε πως σας στοίχισε πολύ ακριβά/ αυτός ο φαντάρος των 23 σεντς/ μ' άλλα λόγια ο φτωχός μου/, ο αντρειωμένος μου, ο δουλευτής λαός μου/ ο τούρκικος λαός/ μεγάλος όπως δλοι οι λαοί του κόσμου/ (Ναζί Χικμέτ: «Ο φαντάρος των 23 σεντς», Επιθεώρηση Τέχνης, τ. 19, Ιούλιος 1956).

◆ Εμ, καμία αναφορά για το ρόλο του Χαρίλαου (Φλωράκη) στις «κυβερνήσεις συνεργασίας». Τα στερνά τιμούν τα πρώτα, ρεεες!

◆ Λοιπόν σύμφωνα με το ένθετο του Ριζοσπάστη, 5-6/5/12, ο Περισσός συμμετείχε στον (πάλαι ποτέ ενιαίο) ΣΥΝ (βλ. σελ. 9). Πέραν δε τούτου ουδέν... Οσο για τα σάλια που έτρεχαν από το πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη το 1981 (επομένη των εκλογών) για «άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων», απορία ψάλτου βηζ (και κατόπιν πνιγμός...).

Βασιλής

◆ Κανένα έργο – Καμιά ανάπτυξη – Μόνο φύση ανέπτυξη – Αφήστε καθαρή τη φύση (ανυπόγραφο σύνθημα με μαρκαδόρου σε τουαλέτα μαγαζιού των Εξαρχείων)

Μάλιστα! Από την ανάπτυξη του καπιταλισμού, με το βιασμό και την καταστροφή της φύσης, πάμε στην άλλη άκρη, σε μια πρωτόγονη, λουδίτικη άποψη: κανένα έργο – καμιά ανάπτυξη. Οι λουδίτες, το πρώτο αιγαλιόκαρκο κίνημα στην Αγγλία, είχε τουλάχιστον ένα κίνητρο όταν κατέστρεψε τους αργαλιούς της μεγάλης καπιταλιστικής βιομηχανίας: θεωρούσε ότι έτσι αντιστέκοταν στην ανεργία και την εξαθλίωση. Και βέβαια, επειδή κανένα κίνημα δεν μπορεί να σταθεί κάντρα στην ιστορική εξελίξιη, οι λουδίτες ήττα ήτταν και στη θέση του εργατικού πρωτογονισμού όρχισε ν' αναπτύσσεται η συνδικαλιστική και αργότερα η σοσιαλιστική εργατική δράση. Αυτός (σε τουλάχιστον ανδρών γράφτηκε το σύνθημα) που πάρινε το μαρκαδόρου και γράφει την παπαριά του, δεν έχει καν το κίνητρο των λουδιτών. Απλά, δεν έχει πού πατεί και πού πηγαίνει. Αντί να χτυπήσει το γάιδαρο, χτυπάει το σαμαριά. Αντί να στραφεί ενάντια στον εγκληματικό καπιταλισμό, στρέφεται ενάντια στην ανάπτυξη γενικά. Λες και μπορείς η κοινωνία να βαδίσει το δρόμο του πολιτισμού χωρίς ανάπτυξη. Λες και δεν υπάρχει περίπτωση σε ένανθρωπο να ζήσει σε αρμονία με «το ονόργανο σώμα του» (κατά τη μεγαλοφυή έκφραση του Μαρξ) τη φύση, αν απαλλαγεί από το κυνηγητό του κέρδους, που οδηγεί (και) στα οικολογικά εγκλήματα.

◆ **Η οικονομία τραυματίστηκε, μακάρι να ψωφήσει (ανυπόγραφο σύνθημα με σπρέι)**

Στο ίδιο μήκος κύματος κι αυτός: η οικονομία γενικά, όχι ο καπιτα

Εν αναμονή νέου παζαριού

Οι γαλλογερμανικές σχέσεις θα πρέπει να αντέξουν τις πολιτικές διαφορές. Αυτό υποστήριξε ο στενός συνεργάτης του Φρανσουά Ολάντ, Πλέο Μοσκοβίσι, λίγες ώρες πριν οριστεί υπουργός Οικονομικών της νέας κυβέρνησης της Γαλλίας. Αυτό ήταν που επιβεβαίωσε η πρώτη συνάντηση Ολάντ-Μέρκελ στο Βερολίνο, που έγινε την περαισμένη Τρίτη, την ίδια μέρα με την ορκωμοσία του πρώτου. Χαμηλοί τόνοι, όρκοι υπέρ της «ανάπτυξης», που περιλάμβαναν και ολίγον... καρότο για την Ελλάδα, με υποσχέσεις για «προτάσεις» υπέρ της ανάπτυξης (αν φυσικά εξακολουθήσει ο ελληνικός λαός να αποδέχεται παθητικά τα μέτρα λιτότητας) ήταν το «γεύμα» που σερβιρίστηκε στα ΜΜΕ.

Η Μέρκελ δήλωσε χαρούμενη που θα συζητηθούν όλες οι διαφορετικές απόψεις για το πώς θα επιτευχθεί η «ανάπτυξη» και η πρώτη συνάντηση έληξε χωρίς ιδιαίτερες εκπλήξεις. Την ίδια μέρα, τα

οικονομικά στοιχεία που δημοσιεύονταν αποτύπωναν την ανισόμετρη ανάπτυξη ακόμα και μεταξύ των δύο ισχυρών πυλώνων στην ΕΕ. Το ΑΕΠ της Γαλλίας έμεινε στάσιμο (μηδενική αύξηση) στο πρώτο τρίμηνο του 2012, ακολουθώντας την ίδια πορεία με το τελευταίο τρίμηνο του 2011 (για το οποίο αναθεωρήθηκε προς

τα κάτω η αύξηση του ΑΕΠ, από 0.2% σε 0.1%), οι δε καταναλωτικές δαπάνες σημείωσαν αύξηση μόλις κατά 0.2%, αποτυπώνοντας την αγοραστική στενότητα των νοικοκυριών. Σε αντίθεση με τη Γαλλία, το γερμανικό ΑΕΠ αυξήθηκε εντυπωσιακά για την εποχή. Η αύξηση στο πρώτο τρίμηνο του 2012 σε σχέση με το προηγούμενο του 2011 ήταν 0.5%, δηλαδή πάνω από τον μέσο όρο της τριμηνιαίας αύξησης των τελευταίων 20 ετών που κυμαινόταν στο 0.31%. Τι σημαίνει αυτό; Οι δημιουργείται ένα χάσμα μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας, που είναι αυτό που σπρώχνει σε νέο παζάρι (αναδιαπραγμάτευση το λένε) μεταξύ των δύο ιμπεριαλιστικών κολοσσών της Ευρωζώνης. Το πού θα καταλήξει το παζάρι αυτό κανές δε μπορεί να το γνωρίζει από τώρα. Σίγουρα, όμως, δεν υπάρχει περίπτωση να διθούν λεφτά στους εργοζόμενους και τους συνταξιούχους που στενάζουν από την κρίση...

Μαστίγιο και καρότο από την Ευρώενωση

Η γριά αλεπού, ο Γιούνκερ, έσπευσε να μαζέψει τους «έξαλλους» της ΕΕ, που με δηλώσεις τους άρχισαν ν' απειλούν ότι η Ελλάδα θα αποπεμφεί από το ευρώ, επειδή δεν τους άρεσε το εκλογικό αποτέλεσμα. Οι αικούγεται σ' αυτή την κατεύθυνση είναι «ανοησία, προπαγάνδα και προβοκάτσια», δήλωσε στην καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου, μετά το Eurogroup της περασμένης Δευτέρας. «Δε θα κάνουμε διάλεξη στους Έλληνες», είπε, συμπληρώνοντας ότι αυτός δεν είναι τρόπος να συνδιαλέγεσαι με φίλους και εταίρους. Στο τέλος, βέβαια, σημείωσε με νόημα, πως ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει ότι η χώρα έχει αναλάβει δεσμεύσεις και έχει συμφωνήσει σ' ένα πρόγραμμα.

Ο Γιούνκερ εφάρμοσε με αριστοτεχνικό τρόπο την τακτική του μαστήγου και του καρότου. Δήθεν ουδετερότητα έναντι των ελληνικών εκλογών, άνοιγμα «παράθυρου» για επιμήκυνση της περιόδου προσαρμογής και ταυτόχρονα προειδοποίηση ότι αυτό προϋποθέτει την τήρηση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί και την εφαρμογή του προγράμματος του Μνημόνιου. Αυτή θεωρεί ως τη σωστή τακτική ο επίχρονια πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και απερχόμενος πρόεδρος του Eurogroup

και όχι τις υστερικές κραυγές σαν αυτές της υπουργού Οικονομικών της Αυστρίας, που αναγκάστηκε να τη συμμαζέψει με δημόσια δήλωσή του ο ίδιος ο αυστριακός καγκελάριος. Αν επικρατήσουν αυτές οι «έξαλλοσύνες», με τις οποίες προσβάλλεται η ίδια η εθνική υπόσταση του ελληνικού λαού, τότε το αποτέλεσμα της κάλπης μπορεί να είναι το αντίθετο από το επιδιωκόμενο.

Η αλήθεια είναι πως οι ιμπεριαλιστές ηγέτες της ΕΕ εξεπλάγησαν άσχημα από το εκλογικό αποτέλεσμα. Δεν περίμεναν τέτοια καθίζηση του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Μπορεί να έχουν πάρει έγγραφες διαβεβαιώσεις από τον Τσίπρα, ότι δεν πρόκειται να προχωρήσει σε καμιά μονομερή ενέργεια, όμως η κυβερνητική αστάθεια τους ανησυχεί. Θα προσπαθήσουν, λοιπόν, εφαρμόζοντας την τακτική του μαστήγου και του καρότου, να καλλιεργήσουν φοβίες, για να σπρώξουν τα πιο συντηρητικά στρώματα των ψηφοφόρων προς τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, ώστε να στηριχτούν αυτά τα ετοιμόρροπα οικοδομήματα και να δημιουργηθούν συνθήκες πολιτικής και κοινωνικής σταθερότητας.

Πρώτα ενέκριναν «κουρεμένη» κατά 1 δισ. ευρώ τη δόση του Μάρι. Εδωσαν τόσα όσα απαιτούνταν για να αποπλη-

ρωθεί ένα ομόλογο που έχει στα χέρια της η ΕΚΤ. Ομόλογο που η ΕΚΤ αγόρασε στη δευτερογενή αγορά, με τεράστια έκπτωση, αλλά θα το πληρωθεί στο ακέραιο. Μετά το «κούρεμα» βγήκε ο Γιούνκερ και έκανε τις δηλώσεις που παραθέσαμε στην αρχή. Τις επόμενες μέρες είχαμε ένα μπαράζ δηλώσεων, που δήλωσαν με το «ποίημα» ότι κανείς στην Ευρώπη δε θέλει την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ και κατελήγαν με την προειδοποίηση ότι αυτό εναπόκειται στον ελληνικό λαό να το αποφασίσει με την ψήφο του.

Κάθε φορά που ο Τσίπρας επικαλείται κάποια «ήπια» δήλωση, για ν' αποκρύψει την πίεση που του ασκούν Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης, εμφανίζεται κάποιος από τους «σκληρούς» και κάνει ρελάνς. Πάτε είναι η Λαγκάρντ που δηλώνει ότι το ΔΝΤ είναι τεχνικά προετοιμασμένο και για το ενδεχόμενο εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ και πότε ο Σύμπλεκτος που σκληραίνει το λόγο του και δηλώνει: «Αν η Ελλάδα, και αυτό είναι η βουλήση της μεγάλης πλειοψηφίας, θελεί να παραμείνει στο ευρώ, τότε θα πρέπει να αποδεχθεί τα προσπατούμενα. Διαφορετικά δεν είναι δυνατή η παραμονή. Κανένας υπεύθυνος υποψήφιος δεν πρέπει να το κρύψει αυτό από το εκλογι-

κό σώμα». Ο Σύμπλεκτος αυτός που καθόρισε και την προεκλογική απέντα στην Ελλάδα δηλώνοντας στο Bloomberg ότι οι εκλογές αποτελούν δημοφιλήσιμα για τον Ελλάδα θέλει να παραμείνει στο ευρώ. Πρόκειται για το ίδιο «δημοφιλήσιμο» που υπαγόρευσαν στον Παπανδρέου τον πρεσβότερο Νοέμβρη, όταν αυτός μες στην απελπισία του ανακοίνωσε δημοψήφισμα για τη νέα δανειακή σύμβαση. Τότε, όμως, είχαν να κάνουν με τον Παπανδρέου, τον Βενιζέλο και τον Σαμαρά, ενώ τώρα έχουν να κάνουν με το εκλογικό σώμα, που δεν είναι της ίδιας ποιότητας.

Δεν πρέπει να παραλείψουμε να σημειώσουμε ότι στο ίδιο κόλπο έπαιξαν και ο Παπουλίας και ο Παπαδήμος. Ο πρώτος ρίχνοντας μπόλικες δόσεις καταστροφολογίας στις συζητήσεις που διεξήγαγε στο προεδρικό μέγαρο και ο δεύτερος στελνοντας στην Ε.3.0 μετά τα μεσάνυχτα Τετάρτης προς Πέμπτη μια αποχαιρετιστήρια επιστολή, στην οποία επαναλάμψαν τους διοικητικούς εκθεσιακούς, μένει να δούμε πότο θα φοβίσει αυτή η τακτική τους ψηφοφόρους ή ον θα επιφέρει τ' αντίθετα αποτελέσματα απ' αυτά που προσδοκούν οι εμπνευστές της,

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Ψευταράδες

«Βεβαίως εμείς δεν μιλάμε για μονομερείς ενέργειες. Θα πρέπει να υπάρξει ριζική αλλαγή αυτής της πολιτικής. Και αν με ρωτάτε, θα σας πω ότι εννοούμε πως πρέπει και το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας να επανεξεταστεί. Δεν το λέμε μόνο εμείς, το λένε και δυνάμεις που παιζουν σημαντικό ρόλο στα ευρωπαϊκά πρόγραμματα όπως ο νέος πρόεδρος της Γαλλίας ο Ολάντ». Αυτά έλεγε ο Τσίπρας στο προεδρικό μέγαρο την περασμένη Κυριακή. Οπως κάποτε υποσχόταν ότι θα φέρει στην Ελλάδα φτωνό πετρέλαιο από τη Βενεζούελα του Τσάβες, έτσι τώρα κρύβεται πίσω από τον Ολάντ, ωραιοποιώντας την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία και παρουσιάζοντας στον ελληνικό λαό μια εντελώς ψεύτικη εικόνα για την πολιτική του Ολάντ.

Οπως έγραψε το «Σπίγκελ» στο τελευταίο του τεύχος, ακόμα και στο φόρτε της γαλλικής προεκλογικής εκστρατείας, όταν ο Ολάντ με τη ρητορική των μπακονιών έδινε την εντύπωση ότι «Θέλει να απελευθερώσει την ευρωπαϊκή πίτερο από τη Μέρκελ», οι συνεργάτες του Ολάντ (με επικεφαλής τον ίδιο διορισθέντα πρωθυπουργό Ζαν-Μαρκ Ερό) διαβεβαίωντας τους συνεργάτες της Μέρκελ, με τους οποίους βρίσκονταν σε συνεχή επαφή, ότι ο Ολάντ δε θέλει επαναδιαπραγμάτευση του Δημοσιονομικού Συμφώνου, αλλά συμπλήρωσή του με ένα πακέτο αναπτυξιακών μέτρων.

Ο γαλλικός ιμπεριαλισμός έχει μπει σε «ύφεση» και θέλει υποχώρηση της Γερμανίας σε κάποια θέματα, όπως ο φόρος χρηματιστηριακών συναλλαγών και τα «αναπτυξιακά ευρωπαϊκόλογα» (ευρωμόλογα για επιχειρήσεις και όχι για κρατικό δανεισμό).

Κατά την ίδια προεκλογική περίοδο, το επιπτελίο της Μέρκελ, παρά τη δημόσια στήριξη προς τον Σαρκοζί, υπενθύμιζε διαρκώς ότι ίδιο από τον περασμένο Γενάρη τη Μέρκελ πρωθεί τη συζήτηση για την ανάπτυξη στην ΕΕ και, φυσικά, δε θα είχε αντίρρηση για μια αναπτυξιακού περιεχόμενου συμπλήρωση του Δημοσιονομικού Συμφώνου.

Το νέο γαλλο-γερμανικό παζάρι μόλις έχει αρχίσει. Δι